بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

bismillah

İman Bir Hassasiyettir

Hamdolsun, bizleri şirk ve küfürden kurtarıp hidayeti nasip eden, bize tabi olacağımız Kur'an'ı gönderen, onu en güzel şekilde anlayıp yaşamamız için rasullerini ve son Rasul'ü Hz. Muhammed (as)'ı en güzel örnek olarak almamızı bildiren âlemlerin Rabb'i yüce Allah'a!

Selam olsun, hayatlarını Tevhidi mücadele uğruna ortaya koyup ilahi mesajı, en güzel şekilde yaşayıp bize örneklik teşkil eden, Tevhidi esasları hayatları pahasına bizlere ulaştıran tüm Risalet önderlerine, onlarla beraber olup onlara destek olan Müslümanlara, en güzel örneğimiz Hz. Muhammed (as)'a, aline ve ashabına, onlardan sonra gelen Tevhid erlerine!

İnsan için dünyada iki hayat tarzı vardır; yaratılış gayesine uygun yaşayarak Rabb'ine kulluk yapma ve arzularına göre bir hayat sürerek nefsini ilah edinme! Kişi, dünyada bu iki hayattan birini önceler, tüm hassasiyetini ona hasreder, onun için çalışır. Kişinin, tercih ettiği hayat tarzına ne oranda hassasiyet gösteriyorsa, ona o oranda iman etmiştir.

İnsanın hayatta önemsediği, değer verdiği, elde etmeye çalıştığı, peşinden koştuğu değerler, onun düşünce, söz ve davranışlarını, yaşam biçimini şekillendirir. Böyle kimseler, düşüncelerini, değer verdikleri şeyi elde etmeye hasreder, zamanlarını, daha çok değer verdikleri şey için harcarlar, ondan başka bir şey düşünmez olurlar.

İnsanın yaşamını belirleyen gaye edindiği şey, aynı zamanda onun kimliğini, kişiliğini ve geleceğini belirler. Böylece ya Rabb'ini ilah edinerek O'nu razı etmeye ya da hevasına kul olmuş bir halde onu tatmin etmeye çalışır. Kur'an, insanları, hayatlarında hassasiyet gösterip önceledikleri gayeye göre vasıflandırarak iki sınıfa ayırır. Bunlar, Rab'lerini razı etmeye çalışanlar ve hevalarını ilah edinip dünya hayatını gaye edinenlerdir.

Yüce Allah (cc), insanları, yaşadıkları hayatta değer verdikleri şeyler hususunda uyarmış, nasıl hareket edecekleri konu-

sunda onlara bir yol çizmiş, belirlediği bu yola uygun yaşamaları ya da aykırı hareket etmeleri halinde karşılaşılacak durumları apaçık bir şekilde bildirmiş, seçimlerini ona göre yapmalarını kendi iradelerine bırakmıştır.

"Elbette bu bir öğüttür; dileyen kimse, Rabb'ine varan bir yol tutar." (Müzzemmil, 19)

Kur'an, Rab'lerini razı etmeye çalışanları, Müslümanlar olarak sıfatlandırmış, onlar için büyük bir mükâfatın bulunduğunu müjdelemiştir. Kendi arzularını ilah edinip onu razı etmeyi gaye edinenleri, içerisinde bulundukları duruma göre kâfir, fasık, müşrik, münafık ve zalimler olarak vasıflandıran Kur'an, onlar için de büyük bir azabın olduğunu bildirmiştir.

İnsan, hassasiyetini ya iman ettiği Rabb'ini razı etmek, ahiret saadetini ve mükâfatını kazanmak için harcar ya da tüm hassasiyetini nefsini ve kendi üzerinde etkili olan başkalarını, (anne baba, eş, çocuk, yakın uzak arkadaşlarını, içerisinde yaşadığı sistemi) razı etmek için harcar; böylece zillet içinde cehennemde yanmayı hak eder.

İman ile küfrün ortak bir noktası yoktur; iman ile küfür, Tevhid ile şirk, ak ile kara gibi apayrı iki farklı durumdur; ortası, geri tonları yoktur. Kur'an, her ikisini kesin çizgilerle birbirinden ayırmıştır. Kur'an'da açıklandığı üzere insan, aynı anda hem yüce Allah'ı, hem de nefsini razı etmeye çalışamaz. Rab'lerinin rızası ile dünyevi değerlerini denk tutanlar, Rab'lerine eş koşmuş, şirke düşmüşlerdir.

Yüce Allah (cc) İnsanları Yaptıklarına Göre Vasıflandırır

İman, bir hassasiyettir; kişi, Rabb'ine karşı ibadetlerinde gösterdiği hassasiyet oranında O'na iman etmiştir. Yüce Allah (cc) insanları, yaptıklarına göre vasıflandırır, onlara sıfatlar verir ve ayetlerin emrettiği hususların bir kısmını yapıp bir kısmını yapmayanları, dünyevi değerlerini, Rab'lerini razı etmeye denk tutanları müşrikler olarak vasıflandırır.

"İnsanlardan kimi, başkasını Allah'a denk tutar, onları, Allah'ı sever gibi severler; iman edenler ise daha çok Allah'ı severler…" (Bakara, 165)

Kur'an, kendilerine ayetler okunduğu halde iman ettiklerini söylemelerine rağmen bu ayetlerin gereğini yapmayanların, o ayetleri hiç duymamış gibi hareket edenlerin kör sapıklar, ruhları ölü kimseler olduklarını, bunların, hidayet bulamayacaklarını bildirir.

Müslümanların yanında dinden, imandan söz edip iman

ettiklerini ima eden, yalnız başlarına kaldıklarında, özel hayatlarında iman ettikleri ayetlerin gereğini yapmayanlar, eski cahiliye çevresi ile beraber olup onlarla günlerini gün edinenler, Allah için yapacakları ibadetlerinden sıkıntı duyanlar, ikiyüzlü münafıklardır.

"İman edenlerle karşılaştıkları zaman; 'İman ettik' derler, fakat şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında; 'Şüphesiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz' derler." (Bakara, 14)

"İnfak ettiklerinin kabul edilmesine engel olan ancak onların, Allah'ı ve Rasulü'nü inkâr etmeleri ve namaza tembel tembel gelmeleri ve istekleri dışında sadaka vermeleridir." (Tevbe, 54)

Yüce Allah'ın rızası konusunda ve ibadetlerinde hassasiyet göstermeyenler, Kur'ani gerçekleri önemsemeyip dünyevi değerlerini, Rab'lerinin rızasına tercih edenler, Haktan sapmış, kendilerine zulmetmiş fasıklardır.

İnsan, Önce Kendi Nefsine Karşı Dürüst Olmalı

Bütün bu Kur'ani uyarı ve tespitlerden sonra iman ettikleri iddiasında olanlar, Rab'lerine ve O'nun indirdiği hükümlere karşı gösterdikleri hassasiyet ve yaptıkları amellerle kim ve ne olduklarını, Kur'an'ın hangi sıfatları kendilerine uygun gördüğünü çok açık bir şekilde görebilirler. Bundan sonra ya ona göre kendilerine çeki düzen verir, gereğince iman ederler ya da hak ettikleri sıfatları ile acıklı bir azabın kendilerini kuşatacağını bilsinler.

Yüce Allah (cc), iman edenleri, emrolundukları gibi dosdoğru olmaları konusunda uyarmakta ve onların ne yaptıklarını da zaten Kendisinin gördüğünü bildirmektedir.

"Öyleyse emrolunduğun gibi doğru ol; seninle beraber tevbe edenlerle haddi aşmayın, zira O, yaptıklarınızı görmektedir." (Hud, 112)

Kur'an'ı anlayarak gereği gibi okuyanlar, Allah'ı (hâşâ) kandıramayacaklarını bilirler. Müslüman olduklarını söyleyip kendi hevalarına uyanlar, sadece kendilerini kandırmaya çalışıyorlar! Yüce Allah (cc) onların Mü'minlerden olmadıklarını bildirmektedir.

"İnsanlardan kimi, 'Allah'a ve ahiret gününe iman ettik' derler, onlar, Mü'minlerden değildir. Allah'ı ve iman edenleri aldatmağa çalışırlar, kendilerinden başkasını aldatmazlar, şuurunda değiller." (Bakara, 8-9)

Unutulmasın ki, kullarını gözetleyen, her düşünce, söz ve hareketlerinden haberdar olan, her şeyi bilen, yalnızca yüce Allah'tır. O, kalplerin sırrına vakıf olandır.

İnsanlar, Yüce Allah'ın Rızası ya da Arzularını Tatmin Konusunda Tercih Yapmalı

Kullarının, Kendisini nasıl razı edeceklerini ve neden razı olduğunu Kur'an'da açık bir şekilde bildiren yüce Allah (cc), bunun dışındaki her söz ve hareketin, haddi aşmak ve hevayı ilah edinmek olduğunu bildirmiştir. İman edenlere düşen sorumluluk, bu bildirilen esaslar doğrultusunda hareket etmektir.

Yüce Allah (cc), iman edenleri, yapacakları tercih konusunda açıkça uyarmış, buna göre seçimlerini yapmalarını, seçimleri sonucunda durumlarının ne olacağını bildirmiştir.

"De ki: 'Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabanız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler, size Allah'tan, Rasulü'nden ve O'nun yolunda cihat etmekten daha sevgili ise o halde Allah emrini getirinceye kadar gözetleyin! Allah, fasıklar topluluğuna hidayete vermez." (Tevbe, 24)

Müslüman olduklarını iddia etmelerine rağmen iman ettikleri esaslar üzerinde hassasiyet göstermeyen, zamanlarını, Rab'lerini razı edecek işlere ayırmayan, yüce Allah'ın rızasını kazanmak için Müslümanlarla beraber olmak yerine iman etmeden önce içerisinde bulundukları çevreyi tercih edenler, yüce Allah'ın rızasını ve uyarısını önemsememiş, Rab'lerinin rızasını ikinci plana atmışlardır. Böylelerinin durumu, Müddessir suresinde belirtilen kişinin durumu gibidir.

"Şüphesiz o, düşündü, ölçtü, biçti, canı çıkası nasıl da ölçtü, biçti; yine canı çıkası nasıl ölçtü, biçti. Sonra baktı, sonra surat astı, kaşlarını çattı, sonra arkasını döndü, böbürlendi: 'Bu, rivayet edilip öğretilen bir büyüden başka bir şey değildir; elbette bu, bir insan sözünden başka bir şey değildir' dedi." (Müddessir, 18-25)

İman eden kimse, herhangi bir iş yapmadan önce bu yapacağı iş ya da tercihin ne anlama geldiğini, kendisine ne kazandırıp ne kaybettireceğini çok iyi düşünmeli, buna göre hareket etmelidir. Surede örneği verilen kimse gibi olanlar, yüce Allah'ın rızasını, insanların rızası gibi ya da daha önemsiz görmüş, bu nedenle önemsemeyerek sırt dönmüşlerdir.

Müslümanlarla bulunmak yerine, küfrü imana tercih eden yakınları ile beraber olmayı, babalarını, oğullarını, kardeşlerini, eşlerini, akrabalarını, kazandıkları malları, hoşlandıkları evleri tercih edenler, sözel olarak ifade etmeseler de, yaptıkları ile

onları Allah'tan, Rasulü'nden ve O'nun yolunda cihat etmekten daha önemli görmüşlerdir. Yüce Allah (cc) onları, zalimler ve fasıklar olarak sıfatlandırmaktadır. Onlar için öngörülen ceza ise!

"Onu Sekar'a sokacağım;

Vahyi ikinci plana iterek kendi isteklerini önplana çıkaranların karşılaşacakları azap budur. Hayatı dünyadan ibaret zannedenler, dünyada daha rahat bir hayat sürmek, insanlar içerisinde itibar sahibi olmak, çoluk çocuğuna dünyevi bir gelecek sağlamak için mal ve servet peşinde koşarlar, bu koşturmaca hayatlarını kuşatır. Onlar, dünya hayatına iman etmiş, Rab'lerinin rızasını önemsemeyip ikinci plana atarak sapıklığı yol edinmişlerdir.

"Onlar ki, ahirete karşılık dünya hayatını severler, Allah yolundan alıkoyarlar ve onda azgınlık edip saparlar; işte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler." (İbrahim, 3)

İnsana, dünya hayatı cazip gelir ve o, bu cazibeye kapılarak kendisini ona kaptırır, kazandıkça daha fazla kazanır, çevresinden göreceğini düşündüğü tepkilerden kaçınarak iman ettiği esaslara hakkıyla yönelmez, dünyada bocalayıp durur, işte bu kimsenin sonu hüsrandır.

"Şüphesiz ahirete iman etmeyenlerin amellerini onlara süsledik, o yüzden onlar, bocalayıp dururlar. İşte onlar, en kötü azap onlar içindir ve onlar ahirette de hüsrana uğrayanlardır." (Neml, 4-5)

Kişi, hassasiyetini dünya ve içindekilerden yana koymuş, Rabb'ine karşı görev ve sorumluluğunu ikinci plana atmış ya da terk etmiştir. İman, bir hassasiyet olduğuna göre böyle bir kimse, hassasiyetini dünya hayatından yana koymuş, ona yönelmiş, ona iman etmiş, tercihini o yönde kullanmıştır.

İman Bir İddia Değil, Düşünce, Söz ve Davranışlarla Yepyeni Bir Yaşamdır

Yüce Allah'a iman, insanın, tüm değer verdiği dünyevi şeyleri terk ederek, düşünce, söz ve davranışları ile Rabb'inin buyruklarına kesin ve kayıtsız, şartsız teslim olması, yeni bir kişiliğe, yeni bir kimliğe kavuşması, yepyeni bir hayata yönelmesidir.

Yüce Allah'a gerçekten iman eden kimse, düşünsel ve fiziksel olarak eskiye ait her şeyini terk ederek yepyeni bir kişilik ve kimlik kuşanıp hayatını, çevresini, yeni iman ettiği esaslara göre baştanbaşa düzenlemesi gerekir. Aksi halde iman ettiği iddiası, kuru bir iddiadan öte bir anlam ifade etmez. Bu nedenle iman eden kimse, neye iman ettiğini bu

imanın kendisinden ne istediğini iyi bilmeli, düşünce, söz ve davranışıyla bunu ortaya koymalıdır.

İman eden bireyde, geçmişe ait en küçük bir ayrıntının kalması halinde bu, kişinin düşüncesinde zamanla büyür ve kişiyi, gerisin geriye eski haline, eski dinine dönmesine neden olur ki o durumuna kişi, iman ettikten sonra eski yaşantısına dönmüş, bu tavrı ile yüce Allah'ın dinini beğenmemiş demektir.

"Allah, bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer tekrar ona dönersek, Allah'ın üzerine yalan atmış oluruz…" (A'raf, 89)

Yüce Allah'a gerçekten iman eden kimse, hayatını, iman ettiği esaslara, yenidünya görüşüne göre düzenlemeli, düzenlemek için çalışmalıdır. O kimse, bunun için yeni kimlik ve kişiliğini, hiçbir şeyden ve kimseden korkmadan açıkça ortaya koymalı, kendisine eski yaşantısını hatırlatan kişi ve çevreden uzak durmalıdır.

"Rabb'inizden size indirilene tabi olun ve O'ndan başka velilere tabi olmayın, ne kadar da az düşünüyorsunuz!" (A'raf, 3)

Yüce Allah'a iman eden kimse, kendisi için yeni bir hayatın başladığını bilmeli, bütün güç ve kuvveti, ihlas ve samimiyeti ile iman ettiği esaslara göre yaşamaya çalışmalıdır. İşte gerçek iman ancak budur, böyle iman edenler, artık hiçbir şekilde eskiye ait bir düşünce taşıyamaz, eski hayatını özleyemez ve eski alışkanlıklarını devam ettiremez.

Gerçekten İman Edenler, Kur'an'a Uymakla Huzur Bulurlar

Rab'lerine iman edenler, huzuru ancak iman ettikleri esaslarda ve Mü'minlerin yanında bulurlar, eski çevrelerinde huzur arayanlar, Rab'lerine gerçekten iman etmemişlerdir.

"Onlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikri ile mutmain olanlardır, iyi bilin ki kalpler, Allah'ın zikri ile mutmain olur." (Rad, 28)

Kalpleri, Kur'an'la huzura kavuşanlar, tüm samimiyetlerini iman ettikleri hükümlere hasrederler ve Allah anıldığında kalplerinde bir sevgi ve coşku dalgaları oluşur, kendilerine Allah'ın ayetleri okunduğunda, hemen o ayetlerin gereğini yaparak imanlarını artırırlar.

"Şüphesiz Mü'minler o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir ve O'nun ayetleri onlara okunduğunda imanlarını artırır ve onlar, Rab'lerine tevekkül ederler." (Enfal, 2)

Kur'an, dünyevi tüm sıkıntıları gideren, insanların her türlü sorunlarını çözerek onlara huzur veren, iman eden Mü'minler için

hidayet ve rahmet olan bir kitaptır. Mü'minler, Kur'an'ın belirlediği esaslara samimiyetle yönelerek huzura kavuşur, bu hükümlerin gereklerini yaparak hidayet bulur ve böylece Rab'lerinin rahmetine ulaşırlar.

"Ey insanlar, gerçekten size Rabb'inizden bir öğüt, göğüslerde olana şifa ve Mü'minler için hidayet ve rahmet gelmiştir." (Yunus, 57)

Kur'an'ın, kalplerdeki sıkıntılara şifa olabilmesi için onun hayattaki sorunlara uygulanması gerekir. Tıpkı bir ilaç gibi, ilaç ne kadar etkili olursa olsun, hastalığa uygulanmadığı sürece nasıl şifa vermiyorsa, insan da Kur'an'ı hayatına uygulamadığı, hayatını Kur'an'la düzenlemediği, düşünce, söz ve davranışlarını Kur'an'a uygun yaşamadığı zaman hiçbir şekilde şifa bulmaz, hiçbir zaman hidayete ve rahmete ulaşmaz. Kişinin, Kur'an'la şifa bulması, hidayet ve rahmete ulaşması için, dünyevi bütün değer yargılarını terk edip Kur'an'ın hükümlerine sarılması gerekir.

Hidayet rehberi olan Kur'an'a, ihlas ve samimiyetle yönelmeyen, Kur'an'la kalpleri yumuşayıp huzur bulamayanlar, sapıklık içerisinde kalmış kimselerdir. Artık böyle kimseler için yapılacak bir şey yoktur.

İnsanın, iman etmesi de, iman ettiği esaslara yönelip teslim olması da ancak iradi olarak isteyerek vahye teslim olması ile mümkündür.

Sonuç olarak, iman eden kimse, bütün söz ve davranışlarını, iman ettiği Tevhidi esaslara göre düzenlemekle mükelleftir. Bu, imani bir zorunluluktur ve iman eden kimse, hiçbir şekilde bunun dışında hareket edemez. İman etmek, düşünce planında başlayan bir değişimin, duygu, söz ve davranışları da içine alacak şekilde hayatı tümüyle kapsamasıdır.

"İşte gerçek Mü'minler onlardır; onlar için Rab'leri yanında dereceler, mağfiret ve değerli rızık vardır." (Enfal, 4)

Kur'an, kendisine nasıl teslim olunacağı konusunda hükümlerini apaçık bir şekilde ortaya koymuş, insanlara bunu bildirmiştir. Artık bundan sonra insanların kendi bilecekleri bir iştir; isterlerse hidayeti tercih eder, ona yönelirler, isterse içerisinde bulundukları sapıklığı, değişik mazeretler ve kılıflar uydurarak devam ettirebilirler, tabiiki sonuçlarına da katlanırlar.

Rabb'imiz, hepimizi, vahye teslim olan, vahyin gerekleri doğrultusunda hareket eden, vahyi önceleyen, ahireti düşünerek hareket eden Mü'minlerden eylesin.

Temel İlkeler-1

Müslümanlara Vahdet ve Kurtuluş Çağrısı

Bu çağrı, yalnızca o Müslümanlaradır ki itikaden onlar:

"Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıklıktan elbette seçilip belli olmuştur; kim tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmış…" (Bakara, 256) olarak sağlam bir Tevhid kulpuna yapışıp şeriksiz bir şekilde iman eden,

"Aralarında hüküm vermek için Allah'a ve Rasulü'ne çağırıldıkları zaman Mü'minlerin sözü ancak: 'İşittik ve itaat ettik…' (Nur, 51) diyerek vahyi çağrıya icabet eden,

"Andolsun, sizin için Allah'ın Rasulü'nde, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok anan kimseler için, en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) hükmünce Rasulullah (as)'ı en güzel örnek edinen,

"Allah ve Rasulü, bir işte hüküm verdiği zaman, Mü'min erkek ve kadın için o işi kendilerine göre seçme hakkı yoktur…" (Ahzab, 36) hükmü gereğince Allah'ın hükmüne ve Rasulullah (as)'ın Sünnetine tabi olup

"Gördün mü o hevasını ilah edinen kimseyi, şimdi sen mi ona vekil olacaksın!" (Furkan, 43) hükmünün bilincinde hareket edip hevalarına tabi olmayan,

"Mü'minlerden, Allah'a verdikleri ahde sadık kalan adamlar, onlardan kimi adağını yerine getirdi, onlardan kimi de gözetlemektedir, (ahitlerinde) asla değişiklik yapmadılar." (Ahzab, 23) müjdesine ve

"Ey iman edenler, sizden kim dininden dönerse, işte yakında Allah bir toplum getirecektir ki, onları sever, onlar da O'nu severler; Mü'minlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı izzetlidirler; Allah yolunda cihad ederler, kınayanların kınanmasından korkmazlar. Bu, Allah'ın lütfudur, onu dilediği kimseye verir; Allah, büyüktür, bilendir." (Maide, 54) övgüsüne mazhar olmuş kimseler olarak,

"Yalnız yüce Rabb'inin yüzünü/rızasını arzu ederler," (Leyl, 20) buyruğunca Rab'lerinin rızasını kazanmak için hayatlarını ona göre düzenleyendir ki,

"Onlar, Rab'lerinin yüzünü arzu ederek sabrederler, namazlarını kılarlar, rızıklandırdığımız şeylerden gizli ve açık infak ederler, kötülüğü güzellikle savarlar. İşte onlar, dünya akıbetleri onlarındır." (Rad, 22)

"Geceleri çok az uyurlardı ve

seherlerde onlar, istiğfar ederlerdi, mallarında düşkün ve yoksul için bir hak vardı." (Zariyat, 17-19) bilincinde hareket ederek

"Gecenin bir bölümünde senin için fazladan teheccüd et/kalk; umulur ki Rabb'in seni, övülmüş bir makama ulaştırır." (İsra, 79) lütfuna mazhar olmak için geceleri teheccüd (vitir) namazlarını, hiçbir sıkıntı duymadan, en güzel örnek olarak aldıkları Rasulullah (as) gibi eda eden,

"Ey örtüsüne bürünen! Kalk, yalnız gecenin birazında, yarısında yahut ondan biraz eksilt veya bunu artır ve tane tane Kur'an oku. Muhakkak biz, senin üzerine ağır bir söz bırakacağız." (Müzzemmil, 1-5) emrine gönülden uyarak gecenin bir vaktinde uykularını bölerek kalkıp emredileni yapan ve yüklenecekleri ağır Tevhidi mücadele için kendilerini hazırlayan Müslümanlardır.

Ey Müslümanlar, tefrika, ayrılık şeytandandır ve sonu ateştir, bu nedenle yüce Allah (cc), bizleri Kendi Tevhid ipi olan Kitabı'na sarılmamızı bizden istiyor.

"Ve topluca Allah'ın ipine yapışın, tefrikaya düşmeyin..." (Al-i İmran, 103)

Müslümanlar, Tevhidi esaslara iman ettikten sonra Kur'an'ın belirlediği esaslara uygun hareket etmeden, vahdeti oluşturmadan birebir tek başlarına hareket etmeleri durumunda daha önce cahiliye döneminde kenarında durulan ateşe her an girebilirler. Yüce Allah'ın ebedi azabından kurtulmanın yolu, topluca Allah'ın ipine sarılmaktır, aksi halde:

"O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır; yüzleri kararanlara: 'İman etmenizden sonra inkâr ettiniz ha! Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın." (Al-i İmran, 106) uyarısınca imandan sonra inkâr etmiş, böylece yüzleri kararmış halde azabı tadacaklardır.

O halde yapılacak şey, Müslüman olarak yaşamak, Kur'an'a sarılarak Müslüman olarak ölmektir.

"Ey iman edenler, Allah'tan hakkıyla korkun, sakının ve siz, Müslümanlar dışında ölmeyin." (Al-i İmran, 102)

Müslümanca ölmenin yolu, Rabb'imizin buyruğuna kulak verip Kur'an'da bildirilen esaslara göre hareket etmektir. Buna göre,

Müslüman Bir Kimse, Birey Olarak Yaşayamaz

İman ettikten, Müslüman olduktan sonra birey olarak yaşamak hiçbir şekilde mümkün değildir. Yüce Allah (cc), Müslümanların, mutlaka birleşerek cemaat olmalarını, velayet ve sırdaşlık hukukunu oluşturmaları-

nı istemekte, tefrikanın kötülüğünü bildirmektedir.

İslâmi esasları insanlara ulaştırmak durumunda olan Müslümanların, tek başlarına hareket etmeleri mümkün değildir. İslâm, bir devlet nizamı olduğuna göre Halife'li bir Devlete ulaşmanın ilk basamağı Müslümanların, öncelikle kendi aralarında bir birliktelik oluşturmalarıdır.

Rasulullah (as): **"Kim, Allah'a itaatten elini çekerse, Kıyamet gününde hakkında hiçbir delil bulunmaksızın Allah ile karşılaşacaktır. Kim de boynunda Halife'ye biat olmadan ölürse, cahiliye ölümü ile ölür."**

Rasulullah (as), Müslümanların birlikteliğine, tek sesliliğine çok önem vermiş, bu nedenle üç kişi de olsa, aralarından birini sözü dinlenen emir olarak seçmelerini bildirmiştir.

"Üç kişi sefere çıktığında içlerinden birini emir seçsinler."

İmam Ahmed "Müsned'inde Abdullah bin Amr'dan, **"Yolculukta olan üç kişinin, kendilerinden birini emir tayin etmemeleri helal değildir"** hadisini rivayet etmiştir.

Müslümanlar, iman ettikleri esaslar gereğince ferdi ibadetlerini yaptıktan, hayatlarını vahyin belirlediği ölçülere uygun düzenledikten, İslâmi bir kişilik kuşandıktan sonra vahyin belirlediği esaslara uyarak iman eden diğer Müslümanlarla birliktelik oluşturmaları gerekir.

"Herkesin yöneldiği bir yönü vardır, öyleyse hayırda yarışın; nerede olsanız, Allah sizi bir araya getirir, kuşkusuz Allah, her şeye kadirdir." (Bakara, 148)

Yüce Allah (cc), iman edenlerin, bulundukları yerlerde, Hakkı anlatarak hayırda yarışmaları durumunda bir araya getireceğini bildiriyor. Bu nedenle Müslümanların, mutlaka bir araya gelmeleri, imani bir zorunluluktur. Müslümanlar, ancak vahyin belirlediği esaslar doğrultusunda bir araya gelmeleri durumunda yüce Allah'ın hitabına, rahmet ve yardımına mazhar olabilirler.

Yüce Allah (cc) Kur'an'da, *"Ey iman edenler, Mü'minler, Müslümanlar, Muttakiler, muhlisler"* gibi toplu olarak seslenmekte, rahmet ve yardımını ancak bunlara yapacağını, kardeşlik, velayet ve sırdaşlık hukukunu gerçekleştirenlere rahmet edeceğini bildirmektedir.

Yüce Allah'ın o kutlu hitabına, rahmet ve yardımına mazhar olmak isteyen, Rab'lerine şeriksiz bir şekilde iman eden Müslümanların, bundan sonra yapma-

ları gereken şey, diğer Müslümanlarla bir araya gelmeleri, kendi kurtuluşlarını sağlayacak imani bir gerekliliktir.

Diğer Müslümanlarla bir araya gelmek, iman edenler açısından kurtuluşları için hayati bir durum, imani bir zorunluluk olması yanında, yüce Allah'ın dinini diğer insanlara ulaştırmak açısından da önemlidir.

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk olsun; işte onlar kurtuluşa erenlerdir." (Al-i İmran, 104)

Yüce Allah (cc), Müslümanca ölmenin yolunun ancak topluca, cemaatleşerek Allah'ın ipine sarılmakta olduğunu bildirdikten, aksine hareketin, ateşin kenarında bir yerde bulunmakla eş anlamlı olduğu konusunda uyardıktan sonra Al-i İmran, 104. ayette Müslümanlara kurtuluşun yolunu göstermektedir.

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk olsun; işte onlar kurtuluşa erenlerdir" hitabı, Müslüman bir cemaat içindir. Buna göre cemaatleşemeyen kimseler, kurtuluşa ermeyenler olacaklardır. Bu ise, kişi açısından Al-i İmran, 103. ayette bildirildiği üzere, tefrikaya düşmek ve sonuç olarak ateş çukurunun kenarında bulunmaktır ki, tefrikalarında ısrar etmeleri durumunda her an o ateşe düşerek helak olabilirler.

Birey Olarak Yaşayanlar, Allah'ın Hitabına ve Rahmetine Mazhar Olamazlar

İman ettiklerini iddia etmelerine, Kur'an'da, Müslümanların birleşmeleri, cemaat olmaları, kardeşlik ve velayet hukukunu oluşturmaları ile ilgili onlarca ayete rağmen diğer Müslümanlarla bir araya gelmeyenler, yüce Allah'ın, Mü'minler, Müslümanlar, Muttakiler hitabına mazhar olamazlar, O'nun rahmetini umamazlar. Bu kimselerin durumu, tıpkı iman etmeyenlerin durumu gibidir, hatta iman edip ondan yüzçevirmeleri nedeniyle durumları, iman etmeyenlerden daha kötüdür.

"Kim, kendisine hidayet açıklandıktan sonra Rasul'e karşı gelir ve Mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa, onu döndüğü yola yöneltiriz ve cehenneme sokarız; ne kötü bir dönüştür!" (Nisa, 115)

Kur'an, iman edenlerin ne yapacaklarını açıklamış, Rasulullah (as) da hayatında bunları açıkça ortaya koymuş ve iman edenlere tavsiye etmiştir. Bu tavsiyeler içerisinde Mü'minlerin, bir araya gelmeleri, üç kişi de olsa aralarında bir emir seçmeleri de bulunmaktadır. Hevalarını tercih edenler, Allah'ın ve Rasu-

lü'nün hükmünü tanımamış, apaçık bir sapıklık içerisine düşmüşlerdir.

"Allah ve Rasulü, bir işte hüküm verdiği zaman, Mü'min erkek ve kadın için o işi kendilerine göre seçme hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasulü'ne karşı gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklığa düşer." (Ahzab, 36)

Tefrikada Olanlar, Şeytanın Adımlarını Takip Edenlerdir

Yüce Allah (cc), iman edenlere, kurtuluşları için Kendi ipine sarılmaları gerektiğini bildirmiş, doğru yolu göstermiş, aksine hareket edenlerin saptıkları, ateşe girecekleri konusunda Müslümanları uyarmıştır.

Rab'leri doğru yolu gösterdikten sonra bu yola tabi olmayanlar, şeytana tabi olmuşlardır. Şeytan, Müslümanların apaçık düşmanıdır, onlara, enaniyet, bencillik ve duygularının esiri olma gibi değişik dürtülerle vesvese verir, bir araya gelmelerini engellemek için aralarına fitne sokar.

"Şüphesiz, Hidayet kendilerine belli olduktan sonra arkalarına dönenlere şeytan, onları sürüklemiş ve onları uzun emellere düşürmüştür." (Muhammed, 25)

İnsan ve cin şeytanlar, Müslümanları, değişik duygularla kışkırtarak kendisine tabi kılar, onlar arasına kin ve düşmanlık sokar, onları tefrikaya düşürerek parçalar.

"Kullarıma de ki, o en güzel olanı söylesinler, çünkü şeytan aralarına girer; doğrusu şeytan, insan için apaçık düşmandır." (İsra, 53)

Şeytan, sıradan insanları kimi zaman içki vb. gayri meşru yollarla Müslüman olduklarını söyleyenlerin de enaniyetlerini körükleyerek aralarına kin ve düşmanlık sokar, onlara Rab'lerini anmayı ve buyruklarına teslim olmalarını engeller.

Yüce Allah'ın buyrukları dışındaki her istek, her emel, insanın düşmanı olan şeytanın adımlarını takip etmektir. Yüce Allah (cc), bu konuda Müslümanları uyarmaktadır.

"Ey iman edenler, hepiniz birlikte kurtuluşa erin, ancak şeytanın adımlarını izlemeyin, muhakkak ki o size apaçık düşmandır." (Bakara, 208)

Yüce Allah (cc), iman edenlerin ancak birlikte hareket etmeleri durumunda kurtuluşa erecekleri, aksine hareketleri halinde şeytana tabi olacakları konusunda uyarmaktadır.

Şeytani tağuti düzenlerin, Müslümanları, değişik nedenlerle, baskı ve zorbalıkla bireyselleştirme çabalarına karşılık Müslümanlar, mutlaka bir araya gelerek cemaatleşmeli, velayet ve sırdaşlık hukukunu oluşturmalıdırlar. Bu, onların kurtuluşları ve

Rab'lerini razı etmeleri için tek çıkar yoldur.

Müslümanlar Arasında Vahdetin İlk Aşaması

Müslümanlar, Rab'lerinin uyarısı doğrultusunda hareket edip ilk aşama olarak bulundukları il ve ilçelerde bulunan ve ayetlerle belirtilen özelliklere sahip olan Müslümanlarla ön şartsız olarak bir araya gelmelidirler. Bu, onlar açısından kurtuluşları için ilk adım olacaktır.

Birliktelik, İslâmi hassasiyeti bilinen, çok iyi tanınan kimselerle yapılmalı, sonradan katılacak kimseler, ferasetli bir şekilde çok iyi araştırılmalı, iman ettikleri bilinse bile kişiliği oluşmamış, karakteri zayıf, insani değerlerden nasiplenmemiş kişiler, bu çalışma içerisine alınmamalı, öyleleri ile ilişkiler birebir sürdürülmelidir.

Bulundukları il ve ilçelerde Tevhidi bilince sahip olan kimselerin bulunmaması durumunda Müslüman birey, en yakın il ve ilçelerde bulunan Müslümanlarla bu birlikteliği sağlamalıdır.

Bir araya gelen Müslümanlar, iki kişi de olsalar, öncelikle aralarında birini sözcü olarak belirlemelidirler. Sözcü belirlendikten sonra artık o kişi ya da kişiler, yapacakları, davet çalışmaları da dâhil, yapmak istedikleri iş ve eylemleri, mutlaka sözcü kardeşleri ile istişare etmeli, yapacakları şeyi kararlaştırmalı, ondan sonra verilecek görev ve sorumluluk yerine getirilmelidir. Müslümanların sözcüsü, aynı zamanda onların lideridir.

Müslümanlar, istişare edilmeyen ve liderlerinin izni olmayan hiçbir konuda kendi başlarına hareket etmemelidirler. Üç kişiden oluşan küçük bir grup da olsalar, seçtikleri emire –vahye uygun olan emirlerine- itaat etmekle mükelleftirler.

"Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Rasul'e itaat edin ve sizden olan emir sahibine de; şayet bir şey hakkında anlaşmazlığa düşerseniz artık onu, Allah'a ve Rasulü'ne döndürün. Gerçekten Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir." (Nisa, 59)

Sağlam Bir Karaktere, Onurlu bir Kişiliğe Sahip Olmalı ve Dürüst Olmalıdır

Vahdet sağlanacak kimseler, sağlam bir karaktere, onurlu bir kişiliğe ve dürüst bir ahlaka sahip olmalıdır. Herkesle iyi geçinme adına elastiki bir karaktere sahip olanlar, vakıf ve dernek gibi şirk ve küfür yuvalarına gidenler, bel'amlardan bazılarının iyi olduklarını iddia edenler, Müslüman olduklarını iddia

edip kimi ibadetleri yapmış olsalar, Tevhidi esaslar üzerinde bulunduklarını iddia etseler bile bunlar, münafık karakterli kimselerdir.

Yüce Allah (cc) dosdoğru olunmasını Müslümanlardan isterken bu, onların tüm vasıfları ile ilgili bir doğruluktur.

"Öyleyse emrolunduğun gibi doğru ol; seninle beraber tevbe edenlerle haddi aşmayın, zira O, yaptıklarınızı görmektedir. Zalimlere meyletmeyin, yoksa size ateş dokunur, sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur, sonra size yardım edilmez." (Hud, 112-113)

Müslümanlar, inanç, kişilik, karakter ve ahlaken bozuk olan kimselerle hiçbir şekilde bir beraberlik kurmamalıdırlar.

Kişilerin Uyarılması ve İlişkilerinin Kesilmesi

İstişare edilen konularda sorumluluklarını yerine getirmeyen, kendi başlarına hareket etmeyi sürdüren kişilere, Kur'ani sorumlulukları hatırlatılmalı, ısrar etmeleri durumunda uyarılmalıdırlar. Aynı konularda hata eden ve bir başına hareketi alışkanlık haline getiren kişilerle, üçüncü hatırlatmadan sonra ilişkiler kesilmelidir.

Üç uyarıdan sonra muhataplarla ilişkinin kesilmesi konusunda Kur'an'da birçok örnek bulunmaktadır. Bu konuda Musa (as) ile kendisine ilim verilen kul arasındaki diyalog, örnek olarak alınabilir. Bir dava için bir araya gelen insanların, birbirlerine tahammül etmeleri gerekir. Özellikle bu konu, İslâmi bir yapılanma ise, kişiler çok daha fazla hassasiyet göstermelidirler.

"Musa ona dedi ki: 'Sana öğretilen doğru şeyden, bana öğretmen konusunda sana tâbi olabilir miyim?'

- (O da): 'Ancak sen benimle beraberliğe sabretmeye güç yetiremezsin ve iç yüzünü kavrayamadığın bir şeyde nasıl sabredeceksin?

(Musa): 'Şayet dileseydin buna karşılık bir ücret alırdın,' dedi.

- Dedi ki 'Bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır…" (Kehf, 66-78)

Alınan kararlara, unutarak aykırı hareket edenler, yapılanma ile ilişkileri kesildikten sonra onunla bireysel olarak ilişkiler devam ettirilebilir; ancak kendi duygularını tatmin etmek adına duygularının esiri olmuş, hevasını ilah edinmiş kimselerle bütün ilişkiler kesilmelidir. Bu, İslâmi yapılanmanın geleceği ve topluma verilecek mesaj açısından gereklidir. Çünkü bu tür kimseler, İslâm'a ve Müslümanlara her zaman zarar vereceklerdir.

Bir Fonun Oluşturulması

Müslümanların ikinci en

önemli görevleri, iki kişi de olsalar, aralarında mutlaka bir fon oluşturmalıdırlar. Fon, yüce Allah'ın rızasının kazanılmasında en önemli salih amellerden biri ve Müslümanlar arasındaki sevgi bağının geliştirilmesinde ve pekiştirilmesinde, toplumla bu yolla ilişki kurulmasında çok önemli bir eylemdir.

Fon, Müslümanlar için, iman etmelerinin ve imanlarındaki samimiyetlerini ortaya koymalarının, en güzel olan Tevhidi tasdik etmenin, vahye teslim olmanın göstergesi, bir ibadettir.

"Kim verir korunursa ve en güzeli doğrularsa, ona en kolayı kolaylaştırırız." (Leyl, 5-7)

Burada sözün en güzeli, şüphesiz ki, yüce Allah'ın sözü olan Kur'an'dır. Mü'minler, bu ilahi en güzel sözü tasdik ettiklerini, onun doğrultusunda hareket ederek gösterirler.

"Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer, ikişerli bir Kitap halinde indirdi. Rab'lerine saygılı olanların, ondan derileri ürperir, sonra derileri ve kalpleri Allah'ın zikri ile yumuşar. İşte bu Allah'ın hidayetidir, dilediği kimseyi onunla hidayete iletir ve Allah kimi sapıklığında bırakırsa artık ona hiç yol gösteren olmaz." (Zümer, 23)

Kendilerine hatırlatılan en güzel söze uyanlara, Rab'leri hidayet vermiş, onları doğru yola iletmiştir. Bu nedenle Müslümanlar, kazançları az ya da çok olsun, bir kısmını infak ederek Rab'lerinin emrine tabi olmuş, hidayet bulmuş ve O'nun sevgisini kazanmışlardır.

"Onlar, bollukta ve darlıkta infak ederler, öfkelerini yutkunurlar, insanları affederler; Allah da güzel davrananları sever." (Al-i İmran, 134)

İnfakta temel kıstas, yüce Allah'ın rızasıdır; gerçekten iman ettiklerini ortaya koymak, Rab'lerinin rızasını kazanmak, iman ettikleri esaslar doğrultusunda yaşamak isteyenler, infak etmelidirler.

"O kimseler, verdikleri şeyi, kalpleri ürpererek verirler, şüphesiz onlar, Rab'lerine döneceklerdir. İşte onlar, hayırda yarışırlar ve onlar, onun için önde gidenlerdir." (Mü'minun, 60-61)

Fonun yönetimi, başkan, muhasip ve sekreter olmak üzere, en az üç kişiden oluşan bir kurulda olmalıdır. Ayrıca fonun hesaplarını raporlar halinde düzenleyecek hesap denetleme kurulu oluşturulmalıdır. Bölge emiri, fonun yönetimi ve denetleme kurulunun içerisinde yer alamaz, o ancak kendisine aylık raporlar halinde sunulan gelir, gider ve harcamaları denetler.

İnfak Etmeyenler, En Güzel Sözü ve Dini Yalanlamışlardır

İslâm, bir hayat düzeni, sosyal ve siyasal bir sistem olduğuna göre, onun pratik hayatta yaşanması gerekir. Bunun ilk adımı, Mü'minlerin, bu hayat düzeni, siyasal, sosyal sistemi kendi aralarında bir birliktelik oluşturarak ortaya koymalarıdır.

Müslümanlar aralarındaki birlikteliği İslâm'ın en önemli hükümlerinden biri olan infakta da gerçekleştirmeleri gerekir. Bu, sosyal dayanışmanın en önemli basamağıdır. Çünkü bu önemli basamakla toplumdaki ihtiyaç sahibi kimsesizlere ve yoksullara ulaşılacaktır. Bu nedenle bu oluşumun içerisinde bulunup infak etmeyenler, en güzel söz olan vahyi ve iman ettiklerini iddia ettikleri dini yalanlamışlardır.

"Ama kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse ve en güzeli yalanlarsa, ona da en zoru kolaylaştırırız." (Leyl, 8-10)

İnfak, en güzel sözü tasdik ve iman etmenin göstergesi olduğu gibi infak etmemek de en güzel sözü ve dini inkâr edip yalanlamanın göstergesidir. Unutulmasın ki, Mekki ayetlerde infak, namaz emrinden önce, Medine İslâm Devleti oluştuktan sonra infak namazdan sonra zekât şeklinde gelmektedir. Müslümanların, bu konuda hassasiyet göstermeleri, iman etmelerinin gereğidir.

Tebliğ Grubunun Oluşturulması

Toplumu yönetecek, onlara yön verecek Müslümanların, kendi içlerinde cemaatleştikten sonra yapacakları en önemli işlerinden biri de, görev paylaşımı olmalıdır. Herkes aynı kabiliyette olamayacağına göre cemaat içerisindeki kişiler, kabiliyetlerine uygun görevleri yapmalıdırlar. Kişilere, kabiliyetlerine göre görev verilmelidir.

İslâmi yapılanmanın en önemli görevi, Tevhidi esasları insanlara duyurmak, Rab'lerinin Ulûhiyet ve Rububiyetini anlatarak onları, Rab'lerine şirk koşmadan iman etmeye davet etmektir. Bu elbette herkesin, rastgele yapabileceği bir görev değildir; bunu yapacak kişilerin, kabiliyet ve bilgi olarak yeterli olmaları gerekir.

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk olsun; işte onlar kurtuluşa erenlerdir." (Al-i İmran, 104)

Müslüman cemaatin, dünya ve ahirette kurtuluşu, ancak içlerinden bir grubun, davet görevini yerine getirmesi ile mümkündür. Tevhidi esasların topluma duyurulması ve İslâm Devletinin kurulması için davet görevi, en

önemli görevdir.

Davet görevi yapmayan diğer Müslümanlar, bu görevi yapan kardeşlerine maddi, manevi ve psikolojik destek vermekle mükelleftirler. Bunun için davet görevi yapan kardeşleri ile yapısal bir beraberlik kurmalıdırlar.

"Sabrederek nefsini, sabah akşam rızasını isteyerek Rab'lerine çağıran kimselerle beraber tut ve gözlerin, onlardan sapmasın. Kalbini, bizi anmaktan alıkoyduğumuz, hevasına uyan ve işi, hep aşırılık olan kişiye, dünya hayatının ziynetini isteyerek itaat etme." (Kehf, 28)

Müslümanlar, dünya hayatının süsünü, kendilerini öne çıkarma enaniyetini isteyerek davet yapan kardeşlerini terk etmemeli, onlardan ayrı düşmemelidirler. Çünkü iman edip Hakkı tasdik ettikten sonra kimi nedenlerle ihtilafa düşüp bölünenlere büyük bir azap vardır.

"Kendilerine açık belgeler geldikten sonra tefrikaya ve ihtilafa düşenler gibi olmayın; işte onlar, azabın büyüğü onlar içindir." (Al-i İmran, 105)

Kendi nefislerini tatmin etmek, önplana çıkmak, kendilerinden söz ettirmek için hevalarına tabi olup Müslümanlardan ayrılanlar, dünya ve ahirette kurtuluşlarına neden olacak İslâmi yapılanmayı terk edenler, kendi elleriyle azabı satın almışlardır.

Gizlilik

Müslümanlar, İslâmi yapılanmayı sağlama ve devam ettirme konusunda dikkatli ve duyarlı olmalıdırlar. Bu nedenle cemaatleşme konusunda yapılan çalışmalar, oldukça gizli olmalı, kimlerin bu yapılanmada bulundukları, kimlerin hangi görevi yaptıkları, yapılanma içerisinde yer alan Müslümanlar dışında kimse tarafından bilinmemelidir.

Davet ve sohbet çalışmalarına katılan kimselere, -iman etmiş olsalar bile- oluşturulan yapıdan söz edilmemeli, onlardan fon için herhangi bir aidat ve yardım alınmamalıdır. Onlardan infak etmek isteyenler olursa, bizzat kendilerinin yoksulları bulmaları konusunda ve yönlendirilmelidirler.

İlerleyen zaman içerisinde ihlas ve samimiyetleriyle, kişilik ve karakterleriyle güven veren kimseler, yapılanma içerisine alınabilirler, yeteneklerine göre değerlendirilebilirler.

Rabb'im, Müslümanlara, rızasına uygun bir mücadele ortaya koymalarını nasip etsin, her konu ve durumda onları muzaffer kılsın, razı olduğu kullarından eylesin. Âmin!

Darbecik'in Şeytan Üçgeni

15 Temmuz Darbecik'ini anlayabilmek için öncelikle Türkiye tarihinde bugüne kadar yapılan darbe ve suikastlara göz atmakta yarar vardır. Geçmiş darbeler bilinmeden son yapılan Darbecik'i anlamak mümkün değildir.

Türkiye tarihi, bir yerde darbe ve suikastlar tarihidir denilse abartı olmaz. Kemalist zorbalığın Anadolu'yu işgal ettiği günden bugüne, iktidarı ele geçiren zorbalar, olur olmaz zamanlarda darbe yapmışlar ya da kendilerine karşı suikastlar yaptırmışlardır.

Bu darbelerle amaçlanan, halkın sindirilmesi, bir korku cumhuriyeti oluşturulması ve bulundukların makamı elden bırakılmamasıdır. Bu darbeler, kimi zaman kendilerine karşı göstermelik, kimi zaman halk üzerindeki baskılarını artırmak ya da bir grubu sindirmek için her yaptırmış, kimi zaman muhtıralar verilmiş ya da kendi kontrollerinde bir kısım insanlara karşı suikastlar yapıp başkalarına mal edilmiştir.

M. Kemal

Anadolu'yu her vesile ile kana bulayan, Çerkeş Ethem, Çapanoğlu İbrahim gibi yiğitleri, Şeyh Said'i, Dersim'de halkı, en vahşi şekilde katlettiren, M. Kemal, Müslümanlar üzerindeki terörünü artırmak, inançlı Anadolu halkını tamamen sindirmek için 23 Aralık 1930'da Menemen'de yedek subaylık yapan asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay'ı harcamıştır. Aslen Giritli olan Derviş Mehmet adında biri, birkaç kişi ile bu olayı gerçekleştirmiştir!

Anadolu'da onca İslâmcı grup, tarikat örgüt varken, kimi rivayetlerde sarhoş olduğu söylenen Giritli Mehmet'in şeriat isteği ile sokağa çıkması oldukça manidar! Giritli Mehmet'in Kubilay'ı katletmesinden sonra söylediği iddia edilen şu söz, herhalde suikastın şifresini çözmeye yeter. **"Hani bana vadettikleri şeyleri vereceklerdi!"**

İsmet İnönü

İttihat Terakki üyesi, darbeler konusunda oldukça deneyimli olan, 27 Mayıs darbesinin destekçiliğini yapan, 27 Mayıs darbesinden sonra siyasi otoritesini tesis ettirmek için çırpı-

nan İnönü'ye, 21 Şubat 1964 tarihinde bir suikast girişimi düzenlenmiş, İnönü, yara almadan atlatmış. Suikastı yapan Kayserili bir elektrik ustası! Kargaların bile güldüğü bir suikast girişimi!

Turgut Özal

Askerle arası pekiyi olmayan Özal'a, 18 Haziran 1988 yılında düzenlenen ANAP kongresinde Kartal Demirağ adlı kişi tarafından iki el ateş edilmiştir. İlginçtir, kurşunlar koca bir bedene sahip Özal'a değil, mikrofonun ayağına isabet edip oradan sekerek Özal'ın sağ el başparmağını yaralamıştı! Hastahaneye bile gitmeye gerek görmeyen Özal, kahraman pozları ile şöyle demişti: **"Bilhassa belirtmek istiyorum, Allah'ın verdiği ömrü, O'nun isteğinden başka alacak yoktur, biz O'na teslim olmuşuz."**

Kartal Demirağ, gençliğinde Alparslan Türkeş tarafından kurulan ve içerisinde MHP'li gençlere silahlı eğitim dâhil birçok alanda eğitim verilen komando kamplarına katılmış, Dazkırı Kaymakamı Tuncer Ergüler'e silahla saldırarak yaralanmasına yol açmış, ancak 3 metreden Özal'ı vuramamıştı.

Özal, sözümona, canına kast eden(!) Demirağ'ı, suikasttan birkaç ay sonra affettiğini açıklamış, Demirağ, 1989 yılında 20 yıl hapse mahkûm olduğu cezadan, şartlı salıverme yasasından yaralanarak 16 Nisan 1992 yılında serbest bırakılmıştı. Demirağ'ın, Özal'a neden suikast düzenlediği sorusuna verdiği yanıt hayli ilginçti. "**Perde aralanırsa ne sen kalırsın ne de ben.**"

Süleyman Demirel

18 Mayıs 1996'da İzmit'te bir alışveriş merkezinin temel atma törenine katılan Süleyman Demirel, suikast girişimine hedef oldu. Demirel kürsüde konuşurken İbrahim Gümrükçüoğlu adlı şahıs, silahını Cumhurbaşkanına yöneltmiş, Demirel'in koruma müdürü, saldırganın üzerine atlayarak suikastı önlemişti.

Suikast ve Darbe İçin Seçilen İnsanlar Açısından

Dikkat edilirse suikastlar ve son darbecik için seçilen insanlar oldukça ilginç tiplerdir; elektrikçi Mesut Suna, Giritli Mehmet, Afyon Dazkır'lı Kartal Demirağ, Eczacı İbrahim Gümrükçüoğlu ve Feto grubu! Suikast konusunda hepsi birbirinden tecrübeli(!) kişiler!

Türkiye'de danışıklı olmadan, kiralık suikastçı kullanma-

dan yapılan suikastlardan kimse kurtulamamıştır. Bunlar, Abdi İpekçi, Abdullah Çatlı, Adnan Kahveci, Ali Gaffar Okan, Çetin Emeç, Eşref Bitlis, Dr. Necip Hablemitoğlu, Recep Yazıcıoğlu, Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Bahriye Üçok ve daha niceleri! Bu suikastlara uğrayanların hepsi öldü!

Suikast ve Darbecik Girişimleri İle Ne amaçlanmaktadır

Suikast ve darbecik girişimleri, siyasetçilere puan kazandırma oyunundan başka bir şey değildir. Toplum üzerinde etkileri kırılmaya başlayan liderler, kendilerine yaptırdıkları suikastlarla toplumun kendilerine yönelmesini sağlamayı amaç edinmişlerdir. Bunda da kısmen başarılı olmuşlardır.

Darbecik'in Şeytan Üçgeninde R.T. Erdoğan

İktidara geldiği günden bu yana adeta bir darbe psikozu yaşayan Erdoğan, kendisine karşı söylenen her sözü ya da yapılan yolsuzlukların araştırılmasına yönelik bir durumu, kendisine darbe yapılacağı şeklinde değerlendirmiştir.

Her seçim döneminde, birini hedef tahtasına koyarak siyasetini, sürekli bir kavga ve gerilim üzerinde bina eden, istismar edecek bir şey bulamayınca, kızının öldürüleceği yalanını ortaya atarak Kızını bile siyasi malzeme yapmaktan çekinmeyen Erdoğan, nihayet sonunda çok arzuladığı darbecik ile sondan bir önceki kozunu da oynamıştır. **Çekirge, son sıçramasını ya yapar ya da yapmaz!**

Kur'ani Mücahede Dergimizin Temmuz-Eylül 2015 tarihli 44. sayısında, yorum köşesinde Erdoğan'ın Yeni tehlikeli oyunu yazımız, adeta bu son darbeciği haber verir gibiydi. O yazımızda özetle şöyle demiştik:

"Başkanlık hayali ile yatıp kalkan Erdoğan, 400 milletvekili kazanıp başkan olma rüyasıyla yeni tehlikeli bir oyun tezgâhlama peşindedir.

(…)

Sürekli mağdur rolü oynayan, insanların manevi ve maddi değerleri üzerine iktidarını sürdüren Erdoğan, karşısına çıkaracağı bir düşmanı kalmayınca ülke insanının kanı üzerinde siyaset yapmaya başlamıştır.

Bu oyunlar, elbette son savcı olayı ile bitmeyecek, devamı da gelecektir. Siyasete atılmaya çalışan Hakan Fidan'ı MİT'in başında tutması, hazır-

lanan yeni senaryolarda görevini yapması içindir ki, zulüm sarayındaki olayla ilk perde açılmış görünmektedir. Erdoğan yaşadığı ve iktidarı elinde bulundurduğu sürece Anadolu halkı, daha nice oyunlar göreceklerdir.

Erdoğan'ı bir proje olarak hazırlayan ABD'li efendileri de, İslâm topraklarındaki doğal gaz ve petrole çöreklenmek için, Ticaret Merkezini çökertmiş, dünya ülkelerini ahmak yerine koyarak peşine takıp Irak'a saldırmıştır. Erdoğan da efendilerinin yolunu takip ederek kendisine karşı düşmanlar(!) üreterek iktidarını koruma peşindedir.

(…)

Karşısına çıkaracağı dişe dokunur bir düşman çıkaramayan Erdoğan, bu son seçimde, Savcı Mehmet Selim Kiraz'ın olayında görüldüğü üzere, halkın kanını kullanmaya niyetlenmiş görünmektedir. Anlaşılan o ki, gündem yeni olaylara gebe ve daha birçok önemli şahsiyetler, terör(!) kurbanları olarak sıralarını beklemektedirler. Kura kime çıkar, artık şansına!

(…)

İhtilal zemini oluşturmak için olayları körükleyen, bir gün sağdan bir gün soldan birini öldürtüp ülkede kargaşa ve terör var havası estiren, sonra da kahraman(!) rolüne soyunup ülkeyi anarşiden kurtaran Kenan Evren ve ekibinin yaptıkları daha unutulmadı. Şimdi kahraman(!) olma sırası Erdoğan'da ve MİT, bunun için hazır ol vaziyette beklemektedir." (Kur'ani Mücahede Dergisi, sayı 44)

Ve MİT, hazır vaziyette beklediği görevini, 15 Temmuz Darbecik ile yerine getirmiştir.

Darbecik, Erdoğan ve Muhaberatı MİT Tarafından Tezgâhlanmıştır

Son darbecik, Erdoğan'ın bilgisi dâhilinde MİT'in, Erdoğan'ın, tek adamlığını perçinleştirmesi, muhaliflerini sindirmesi ve parelelcilerden kökten kurtulması için planlandı. Erdoğan'ın darbeciğin yapılacağından haberdar olduğu, daha darbenin ilk saatlerinde Marmaris'ten verdiği demecinden belli!

Ne diyor Erdoğan o demecinde: **"Hükümet hemen harekete geçip hukuken gereğini yaptı! Zaten yargı da şu anda biliyorsunuz, bu ayaklanma hareketini yapanlara karşı tutuklama kararını vermiş durumdalar."**

Erdoğan bu sözleri söylediği zaman saat 23.27: yani Darbecik başladıktan 1,5 saat sonra! Bu ne demek! Darbeciğin, daha kimler tarafından yapıldığı, darbecilerin kimler olduğu Genelkurmay da dâhil hiç kimse tarafından darbeye katılanların isimleri bilinmiyor iken, Erdoğan ve muhaberatı MİT, darbecilerin kimler olduklarını, isimlerini biliyor, bunları yargıya önceden veriyor ve darbecik olur olmaz, tutuklamalar başlıyor demektir.

Erdoğan, Hava limanındaki konuşmasında **"değerli arkadaşlar, bugün bildiğiniz gibi öğleden sonra bir hareketlilik ne yazık ki silahlı kuvvetlerin içinde mevcuttu"** diyor, bu ne demek! Daha boğaz köprüsü bir iki tank tarafından kapatılmadan, helikopterler havalanmadan bu darbeciği Erdoğan biliyormuş! Ancak her konuda çelişkiler yumağı olan Erdoğan, Darbeciği eniştesinden öğrendiğini iddia etmişti!

İşin doğrusu, aşağıda verilen Twitlerden Darbecik'in yapılacağı bir ay önceden sosyal medyada ve bir hafta önce Washington post Gazetesinde yayınlanıyordu. Bu ne demek! Erdoğan ve muhaberatı MİT'in darbe tezgâhı, çoktan duyulmuş demektir.

Erdoğan, Feto'culara ve Halka Darbe Yapmıştır

Görülen o ki, asıl darbeyi Fetocular Erdoğan'a değil, Erdoğan Feto'culara ve halka karşı yaptı, başarılı da oldu! Erdoğan ve muhaberatı MİT, öyle bir tuzak hazırladılar ki, Feto ve ekibi, bu tuzağa kendi ayakları ile düşüverdiler. Böylece Erdoğan, çoktan girmek istediği Feto'nun inlerine, oldukça sorunsuz ve rahat bir şekilde girerek tek adamlığını fiili olarak ilan etmiş oldu.

Erdoğan'ın yaptığı ihtilal başarı ile sonuçlanmıştır! Erdoğan, OHAL'i de ilan ederek artık astığı astık, kestiği kestik misali, her istediğini yapıyor, TSK'lerini, kendi emir eri haline getirmiş, harp okullarını kapatmış, kısacası tek adam olduğunu ortaya koymuştur. Artık tut tutabilirsen Erdoğan'ı!

Erdoğan ve muhaberatı MİT; devlet kurumlarında, basında, üniversite ve diğer kurumlarda sorunsuz bir şekilde temizlik yapmak için yapılacak darbeyi kanlı göstermeyi düşündüler. Çünkü normal bir zamanda bu kadar büyük çapta bir temizlik hareketi, Amerika ve Batılıları ayağa kaldıracaktı.

Darbecik, yapılacak temizlik için bir bahane olacaktı, öyle de oldu, Amerika ve Batılılar susmak zorunda kaldılar.

Türkiye'de, Suruç, Ankara Gar, Ankara'da askeri araçlara, İstanbul Hava Limanı vb. tüm kanlı katliamlarına bakıldığında, hemen hepsinin daha yapılmadan önce, MİT tarafından bilindiği, hatta katliamları yapanların takip edildiği, isminin bilindiği katliamın yapıldığı dakikalarda zamanın başbakanı ya da Erdoğan tarafından açıklanıyordu. Son Darbecik de tıpkı önceki katliamlar gibi MİT'in bilgisi dâhilinde yapılmıştır.

Davutoğlu, çıktığı NTV canlı yayınında: "Elimizde canlı bombacıların listesi var, ama eylem yapmadan onları tutuklayamayız" diyerek devletin canlı bombacılardan haberdar olduğunu açıklıyordu. Bunlar, ihtirasları uğruna halkın kanı ile yüzlerini yıkıyorlar, halk da koyun gibi bunların kanlı bıçaklarına teslim oluyor. **Türkiye aptallığın kol gezdiği bir ülke!**

Genelkurmay, MİT tarafından darbecik kalkışmasından saatler önce bilgilendirilmiş, darbenin yapıldığı ilk saatlerde, darbecilerle daha hiçbir temas sağlamadan, darbeyi yapanların listesi ve darbeden sonra yapılacak atamalar, isim isim MİT tarafından açıklanmıştır.

Darbecik'in yapılacağı sosyal medya hesaplarına bile düşmüş, yaklaşık bir ay önce, bazı Twitter hesaplarından, 15 Temmuz'da darbe olacağının yazılmıştır. Erdoğan'a karşı bir Twit atan kişileri, apar topar tutuklayıp cezaevine atan MİT; nasıl oluyorsa bu Twitleri görmüyor! İşin en komik yanı, siyasi lider diye CHP ve MHP'nin başlarına oturtulan siyasi basiretsizler, de bu twitleri görmüyorlar, sonra darbeye karşı taraftarlarını sokağa çağırıyorlar.

Sosyal Medyada Darbe Haberleri

"İstihbaratım sağlam" diyen "Gskraliddiaci" adlı Twitter hesabından 18 Haziran'da, "**15 Temmuz 2016 Cuma Türkiye'de askeri darbe. At fava bekle, istihbaratım sağlam**" yazıldığı görüldü.

"Temmuzda TSK darbe yapacak" diyen "MustafaSelanik" isimli bir başka Twitter kullanıcısı da yapılan paylaşımında, "**sen 15 Temmuz diyorsun, ben DARBE diyorum. Temmuzda TSK darbe yapa-**

cak" diyordu. "Kim bunlar!" demeye gerek yok, belli ki MİT ve asker içerisinden kişiler ya da bu kurumlarda yakınları olan kimselerdir.

Bizim Kur'ani Mücahede Dergimizin Temmuz-Eylül 2015 tarihli 44. Sayısında belirtildiği üzere, Erdoğan'ın, darbe yapacağı, Kenan Evren örneği verilerek anlatılmıştı. O gün yazdığımız aşağıdaki alıntı, bugün yapılacak darbenin ayak seslerini veriyordu.

"İhtilal zemini oluşturmak için olayları körükleyen, bir gün sağdan bir gün soldan birini öldürtüp ülkede kargaşa ve terör var havası estiren, sonra da kahraman(!) rolüne soyunup ülkeyi anarşiden kurtaran Kenan Evren ve ekibinin yaptıkları daha unutulmadı. Şimdi kahraman(!) olma sırası Erdoğan'da ve MİT, bunun için hazır ol vaziyette beklemektedir."

Amerika'nın izni olmadan adım atamayacak durumda olan Erdoğan'ın darbe yapacağı haberi, Darbecik'ten bir hafta önce Washington Post Gazetesinde "Erdoğan'ın, gücünü artırmak için askeri darbe yapacağını" yazıyordu.

Neredeyse uçan kuştan darbe yapacak diye korkan Erdoğan ve onun muhaberatı MİT'in, bir ay öncesinden bu kadar alenen söylenip yazılan bir darbeden habersiz olduğu hiçbir şekilde kabul edilemez. Üstelik Darbecik'in yapılacağı gün, MİT'İN, Genelkurmay Başkanlığı'na saat 16.00'da bildirdiği ve takiben 16.30'da bir uyarı daha yaptığı açıklandı.

Darbe Yapılacak, Ancak Herkes Keyf Çatıyor

Sözümona darbe yapılacak, ancak Erdoğan Marmaris'te tatilin ya da yapılacak darbenin keyfini çıkarıyor, haberi alan kuvvet komutanlarından bazıları, düğünlere eğlenmeye gidi-

yor, MİT, hiçbir şey yokmuşçasına oldukça rahat davranıyor.

Erdoğan'ın muhaberatı MİT, ne hikmetse, darbenin yapılacağını Erdoğan'a haber vermemişmiş de Erdoğan darbeyi eniştesinden öğrenmiş! Görülen o ki Erdoğan da, onun muhaberatı da milleti aptal yerine koyuyor ve açık bir şekilde milletle dalga geçiyorlar. Ayakkabı kutularından bile darbe yapılacak diye korkan Erdoğan, ne hikmetse kendisine karşı darbe yapılacak ancak o tatil yapıyor. **Buna kargalar bile güler!**

Erdoğan'a karşı darbe yapılıyor deniliyor, kaldığı otele hiçbir darbeci gitmiyor, o otelden ayrıldıktan sonra birkaç tane darbeci(!), çok sonraları oteli basıyor, boş duvarlara birkaç kurşun sıkıyorlar. **Türk filmleri bile bu kötü senaryodan daha kaliteli!**

Kendisine darbe yapıldığını iddia eden Erdoğan, darbe gecesi, uçakla İstanbul'a geliyor, kendisine karşı sözümona darbe yapan F-16'lar, üzerlerinde bomba olmadan havaalanı üzerinde uçuyorlar, bir karşılama ve kutlama fişekleri atmadıkları kalıyor. Sonra havaalanına iniyor, havaalanı çevresinde göstermelik konuşlanan birkaç tank geri çekiliyor. **Tam bir komedi!**

Darbecik Erdoğan'a yapılmış yaygarası koparılıyor, ancak ne onun tatil yapıp keyf çattığı Marmaris'teki oteline ne de Ankara'daki sarayına tek kurşun atılıyor! TV. kanalları açık, Erdoğan'ın halkı sokağa çağıran mesajı yayınlanıyor!

İlginçtir, darbecik yapanlar, siyasetçileri de tutuklamıyor, Erdoğan ve başbakanlığa oturttuğu kuklası Yıldırım, bakan Bekir Bozdağ, haber kanallarına bağlanıp darbeye karşı halkı isyana çağırıyor; yetmezmiş gibi minarelerden ezanlar okutulup halk isyana davet ediliyor. **Bir Ramazan davulcusu eksik!**

Darbecikte Şiddet Kullanılması Konusu

Türkiye tarihi, darbe ve suikastlarla dolu bir tarihtir; darbelerin nasıl yapıldığını 1960, 1980 darbelerini, 1971 muhtırasını, 28 Şubat dönemini görmüş ve yaşamış kimseler, çok iyi bilirler. Bu darbelerin hiçbirinde halk hedef alınmamış, halka saldırıda bulunulmamıştır.

Geçmişteki darbelerde darbeciler, öncelikle basın yayın organlarını, TRT'yi teslim alır, duyuru yaparlar, eş zamanlı olarak tanklar sokaklara yürü-

tülür, aynı anda siyasiler tutuklanırdı. Bu son darbecik girişiminde, ne siyasiler tutuklanıyor, ne basın yayın organları susturuluyor.

Bu darbecikte, akşam saat 8-9 sularında önce boğaz köprüsü, tek taraflı kapatılıyor, tüm basın yayın organları serbest bir şekilde darbe aleyhine halkı sokağa çıkmaya çağırıyor, TRT'ye bile darbecik duyurusu, saatler sonra okutuluyor! **Gülünç bir durum!**

Darbeciğe, kanlı ve vahşi bir görüntü vermek, Darbeciğin, çok vahşice yapıldığı havasını estirmek için, göstermelik olarak, Gece kimsenin bulunmadığı meclis binasına füze atılıyor, MİT karargâhı ve Ankara Gölbaşındaki Özel Hareket polis merkezine birkaç mermi atılıyor, küçük bir çatışmacık oluyor, birkaç zavallı polis kurban olarak feda ediliyor. Ayrıca kimsenin bulunmadığı, Ankara İskitlerdeki Terörle mücadele birimi bombalanıyor, halkı kışkırtmak için de toplanan kalabalık üzerine ateş açılıyor.

Darbeciler, Erdoğan'ın bulunduğu yerleri değil, Genelkurmay başkanlığının, hava kuvvetlerinin de yer aldığı alana birkaç helikopter atışı yapıyor.

Darbecikte, hiçbir darbede görülmeyen şiddetin kullanılması, düşmanını büyütüp korkunç göstererek bu Darbecikten kurtulmuş gösterilen Erdoğan'ın ne kadar kahraman(!) olduğunu göstermek, sivil ve askeri kesimde yapılacak temizlik faaliyetine haklılık kazandırmaktır. Böylece Erdoğan, uzun zamandır inlerine girmek istediği, ancak bir türlü giremediği Fetö inlerine daha sorunsuz girmiş oldu.

Sonuç olarak birkaç saat içerisinde darbe bitiyor, "kahraman" Erdoğan, halka hitap ediyor. Sürü haline gelmiş halk da, sanki devletin güvenlik güçleri yokmuş gibi, günlerce sokaklarda demokratik dinlerinin nöbetini tuttular, hâlâ da tutmaya devam ediyorlar. **Erken seçim ya da bir referandum olsa da Erdoğan şu parsayı toplayıp başkan olsa!**

Sonunda darbecik, yine MİT'İN kontrolünde, silahlı kuvvetlerin Darbeciğe katılmayan askerleri tarafından bastırılmış oluyor, ancak ne hikmetse halkın bastırdığı havası veriliyor. Ne âlâ, Türkiye, Erdoğan ve onun emrindeki MİT sayesinde böyle bir darbecikle tanışmış oldu.

Darbecik'in Şeytan Üçgeninde Feto ve Örgütü Fetö

Türkiye'deki anlaşmalı suikastlara bakıldığında hep işin ehli olmayan kişiler kullanılmıştır. Bu Darbecikte de öyle oldu, siyasi basiretten yoksun, kişilikleri bile tam oluşmamış, darbe geleneği bulunmayan Fetocular kullanıldı. Çünkü bunların kontrol altında tutulması kolaydı ve zaten darbe yapacak etkili bir güce de sahip değillerdi.

Fetocular, o denli zavallı ve tecrübesizler ki, sanki Samanyolu televizyonuna film çekiyor ya da kendilerini o filmde oynayan figüranlar zannediyorlar. ÖKK (Özel Kuvvetler Komutanlığı) gibi terör konularında uzman ve tecrübeli bir yere, 20 tane asker gönderip teslim almaya çalışıyorlar, ancak bir astsubay, oraya giden generali alnından vurup baskını bitiriyor. **Filim orada kopuyor.**

Fetocular, Samanyolunda oynadıkları aptal asker rolünü bizzat kendileri gerçek hayatta bu Darbecikte yaşıyorlar. Gerçi bu defa televizyondaki senarist ve yönetmen değil, MİT'İN anasının gözü elemanları onları oynatıyor. **Hem de ne oynatma, tam mizah!**

Dünyevi ve dini eğitimden yoksun vaiz parçası Feto, yıllarca maddi ve manevi değerlerini sömürdüğü, çeşitli yalanlar ve vaatlerle zaten yarım yamalak bildikleri dinlerinden uzaklaştırdığı, dava(!) uğruna her türlü gayri İslâmi ve gayri ahlaki fiiller işlettiği insanları, bir gecede Erdoğan gibi bir ihtiras sahibi birinin eline teslim edip bitirdi.

Çete başları hariç, Feto'ya gönüllerini, imanlarını ve paralarını verenlerin çoğu, masum ve zavallı kimselerdir. Bunların birçoğu, Feto'nun yüzünden ve Erdoğan zaliminin elinden işlerinden uzaklaştırıldı. Erdoğan, diktatörlere taş çıkartırcasına, işlerinden attırdığı insanlara, haklarını arama yolunu bile kapatmıştır.

Darbecik'in Şeytan Üçgeninde Amerika

Amerika, İslâm'a karşı bir proje olarak iktidara taşıdığı sadık kuklası bildiği Erdoğan'ın, Çin ile füze anlaşması yapmaya kalkışması ve Rusya ile yakın ilişkiler kurması gibi nedenlerle onlarla olan flörtünden uzun zamandır rahatsızlık duyuyordu. Bu nedenle Suriye konusunda Erdoğan'ı zaman zaman tehditler yoluyla uyarmış, birçok konuda onu yalnız bırakmıştır.

Amerika, çoktandır gözden çıkardığı, ancak daha sadık olacak birisini henüz bulamadığı için çıkarları gereği elinde tutmak zorunda olduğu Erdoğan'ı, bir şekilde indirip yeni bir kuklayı devreye sokmak için, MİT'İN tezgâhladığı darbe planından vaziyet çıkarmaya çalıştı, ancak Darbeciğin kontrolü, Erdoğan'ın sadık muhaberatında olduğundan bu arzusu şimdilik kursağında kalmıştır.

MİT içindeki CİA ve MOSSAD ajanları, MİT'İN tezgâhladığı darbeciği kendi lehlerine çevirmek için, asker içindeki Kemalist ve Fetocu general kuklalarını devreye sokmaya çalıştı, ancak Kemalistler, sayıca az ve yetersiz olduğundan Fetocular ile beraber hareket ettiler.

Amerikalılar, Türkiye'deki elçisinden Merkez Kuvvetler Komutanına ve İncirlik üssündeki askerlerine kadar hepsi, Darbecik'i kendi lehlerine çevirmek için tezgâh üstüne tezgâh kurdular, ancak görünen o ki, arzuları kursaklarında kaldı.

ABD'nin Ankara Büyükelçisi John Bass, 'darbede Amerika'nın parmağı var' iddiaları üzerine farklı yayın organlarından 10 gazeteciye, hükümetinin "15 Temmuz'u 16'ya bağlayan gecede yaşanan yasadışı eylemleri planlamadığını, yönlendirmediğini, desteklemediğini ve bunlarla ilgili önceden bir bilgisi olmadığını" bir kez daha söyledi.

Büyükelçi Bass'ın açıklamalarının henüz gazeteye basıldığı sırada Çengelköy'de bir kafe işletmesinin kamerasına yansıyan görüntüsü ortaya çıkan Bass, bir rütbeli ile darbe girişiminden bir gün önce görüş alışverişinde bulunuyor.

Dünyadaki her darbe ve suikastlarda eli bulunan Amerika, foyaları açığa çıkınca bu iddiayı hemen yalanlamışlar, ancak görülen manzara kendilerini yalanlamaktadır. Oysa darbeye yalnızca büyükelçi değil, CIA eski üst düzey yöneticilerinden Gramar Fuller de, 15 Temmuz'da Türkiye'ye geliyor ve darbecik başarısız olunca da kaçan 8 askerle helikopterle Yunanistan'a kaçıyor, Fuller'in en yakın çalışma arkadaşı Henri Barkey de, 15 Temmuz günü Türkiye'deymiş ve İstanbul Büyükada'da Splendid Palace otelinde kalmış.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi CIA direktörü John Brennan, Darbecikten sonra amaçla-

rına ulaşamamanın verdiği hayal kırıklığı ile Türkiye'yi tehdit ederek diyor ki: "Türkiye'de gerilimler yaşanacak!" Geriye bir Obama kaldı, darbecik istedikleri gibi sonuçlansaydı o da "Biz bu işi bitirdik" derdi! **Bari ordunuzla gelip darbeyi yapsaydınız!**

Erdoğan'ın ihtirasları yüzünden Ülke yolgeçen hanı, ülkenin onuru ayaklar altında! Hani nerede milliyetçi milliyetsizler ve yurtsever yurtsuzlar. Ne oldu, iki ağaç için ortalığı velveleye verenler, konu ülke olunca suskun kargaya mı döndüler. Aslında bu köksüz devrimciler de milliyet yoksunu milliyetçiler de, Amerika ve Batıdan idare edildikleri için, onların aleyhine bir tavır ortaya koyamazlar. Çünkü onlar da göbeklerinden emperyalizme bağlıdırlar.

Amerikalılar, büyükelçi ve CIA ajanları ile yetinmeyerek İncirlik üssünden, Darbeciğe katılan F-16'lara 20 kez yakıt nakli yapıldığı, TSK radarından tespit edilmiştir. Erdoğan, masum insanların katledilmeleri için emperyalist ve Haçlılara açtığı İncirlik üssüden, bu sefer kendisini alaşağı etmek için bir hareket yapılmıştır. Rabb'im, Erdoğan'ın masum insanlara kurduğu tuzağı kendi ayaklarına dolandırmış, Erdoğan'ı, kurduğu kendi tuzağına düşürmüştür!

(ABD) Merkez Kuvvetler Komutanı Joseph Votel, 15 Temmuz darbeciği sonrasında yaptığı açıklamada **"en yakın müttefikimiz tutuklandı"** diyerek tutuklanan generaller içerisinde kendilerinin işbirlikçileri olduğunu itiraf etmiştir.

Bir ülkede darbe yapılırsa, direkt ya da dolaylı darbeye destek veren yabancı Misyon şefleri sınır dışı edilir. Türkiye'de yapılan darbecikte, generalinden elçisine kadar Amerikalılar Darbecik'e destek vermiştir. Amerika ve Haçlılara, masum insanları katletmeleri için açılan İncirlik üssünden Darbecik'e katılan Fz-16'lara havada 20 kez yakıt ikmali yapılmış, ancak Amerikan kuklası Erdoğan, ülkede Fetocular olarak suçladığı birçok sıradan vatandaşı bile işlerinden atıp birçoğunu tutuklarken, Amerikalı efendilerine karşı tıkı çıkmıyor.

Erdoğan'ın, Amerika'ya ses çıkarmayışının ilk nedeni, şu anda bulunduğu yere Amerika sayesinde gelmiş olmasıdır. İkinci nedeni, kendi bilgisi dâhilinde muhaberatı MİT, darbeyi tezgâhlarken MİT içerisindeki CIA ajanları da tezgâhtan haberdardı, Amerikalı elçinin sınır dışı edilmesi halinde Amerika, Erdoğan'ın bilgisi dâhilinde planlanan bu Darbeciğin kimler tarafından hazırlandığını açıklayacak ve Erdoğan'ı bulunduğu yerden alaşağı edecektir!

Erdoğan, şimdi sıkıyorsa, zerre kadar yüreği varsa, bu kadar kanıt ortada iken Amerikalı elçiyi sınır dışı etsin ve onlara tahsis ettiğin İncirlik üssünü kapatsın. Türkiye'de binlerce zavallı insana işten el çektirmek kolay, ancak iktidar varlığı borçlu olduğu Amerikalılara karşı darbeyi bahane ederek, masum insanları katletmeleri için tahsis ettiğin üssü kapatması imkânsız.

İşte kirli darbecik oyununun bizim penceremize yansıyan görüntüsü budur! Yüce Allah (cc), zalimlerin tuzaklarını er ya da geç kendi başlarına çevirecek, kurdukları tuzaklara kendilerini düşürecektir.

Müslümanlar olarak bizim sorunumuz, tağuti sistemin kendisidir, her türlü pisliğin kaynağı bu sistemdir. Bu nedenle bizim önceliğimiz sistemin yok olmasıdır, işte o zaman tüm yabancı sömürgeciler de, onların yerli işbirlikçileri de defolup gidecekler Allah'ın izniyle.

Kur'âni Mücâhede ile internet üzerinden canlı olarak **interaktif iletişim**e geçebilirsiniz.
Bunun için yapmanız gereken tek şey **PALTALK** adlı programı indirip ilgili servise kayıt olmak.
Ayrıntılı bilgi için lütfen web sitemizi ziyaret ediniz.
www.mucahede.com

Sünnetullah (Allah'ın Yasası)

Yüce Allah (cc), gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları yarattığı ilk andan itibaren her şey için bir hareket stratejisi, bir hayat düzeni takdir etmiştir. Yüce Allah'ın takdir ettiği bu düzen, Sünnetullah denilen temel yasadır ve bu yasa, yaratılanlar var oldukça kıyamete kadar devam edecek, hiçbir şekilde bir değişikliğe tabi kılınmayacaktır.

"Allah'ın önceden beri gelen sünneti öyledir; Allah'ın sünnetinde değişme bulamazsın." (Fetih, 23)

Sünnetullahın sürekliliği ve değişmezliğinin nedeni, kâinat düzeninin sağlanması, yaratılan şeylerin hepsinin yüce Allah (cc) indinde aynı seviyede olmasındandır. Bu nedenle gökyüzü, güneş, ay ve yıldızlar, yağmurun yağması, nebatın bitirilmesi için belirlenen ilahi yasa nasılki ilk yaratılışlarından bugüne kadar değişmeden gelmişse, aynı şekilde insanlar için belirlenen ilahi yasa da, ilk insandan son insana kadar aynıdır, aynı kalacaktır.

"Önceden geçenler arasındaki Allah'ın sünnetidir; Allah'ın sünnetinde değişme bulamazsın." (Ahzab, 62)

Yüce Allah (cc), elbette kişiden kişiye, devirden devire değişik yasalar göndermez. İnsan, yaratılış itibarı ile aynı mayadan yaratıldığı sürece, ilk insandan son insana kadar aynı yasaya bağlıdır. Bu, yüce Allah'ın, Adil sıfatının gereği Sünnetullahın değişmezlik ilkesidir.

"Allah, sizin için açıklamak ve sizden önceki kimselerin sünnetine sizi iletmek ve sizi bağışlamak istiyor; Allah bilendir, hâkimdir." (Nisa, 26)

Sünnetullahın değişmezlik ilkesi, rasullerin gönderilmesinden vahye muhatap olanlara, iman edenlerden inkâr edenlere, verilen mükâfatlardan, helak edilme nedenlerine, kıyamet günü verilecek mükâfat ve azaplara kadar her şey için aynıdır.

Tüm Rasuller, Aynı Yasaya Bağlı Olarak Gönderilmişlerdir

Yüce Allah (cc), her topluma bir rasul ve onlarla beraber o toplumların tabi olacakları ve sakınacakları durumları belirten hükümlerini göndermiştir. Sünnetullahta rasullerin gönderiliş nedenleri ve davetlerini üzerine bina edecekleri temel

açıkça belirtilmiştir.

"Rasullerimizden senden önce gönderdiğimiz kimselerin sünnetidir; Bizim sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın." (İsra, 77)

Bütün rasuller, Sünnetullahta belirlenen yasaya uygun gönderilmişler; her gönderilen rasul, aynı mesajı getirmiş, aynı ortak mesajı duyurmuştur. Bu temel mesaj, insanların öncelikle tabi oldukları tüm sahte ilahları terk ederek Bir olan Rab'lerine iman etmeleridir.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapıklık hak oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

Tağut reddedilmeden yüce Allah'ı Birlemek mümkün değildir; yüce Allah'ın yanında başka otoritelere inanmak, onların yasalarına göre hareket etmek şirk ve küfürdür. Şirk ve küfrü terk etmeyenler, gereği gibi iman edemezler. Tüm rasuller insanlara, ilahlarının tek bir ilah olduğunu, başka ilahları terk edip yalnızca O'na iman etmeleri gerektiğini söylemişlerdir.

"İlahınız bir tek İlah'tır, O'ndan başka ilah yoktur, Rahman'dır, Rahim'dir." (Bakara, 163)

"Andolsun Nuh'u kavmine gönderdik, dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin için O'ndan başka bir ilah yoktur; artık korunmayacak mısınız?" (Mü'minun, 23)

"Sonra onların ardından başka bir nesil yetiştirdik; peşinden onlara kendi içlerinden bir rasul gönderdik; 'Muhakkak Allah'a kulluk edin, O'ndan başka sizin bir ilahınız yoktur, artık korunmayacak mısınız?" (Mü'minun, 31-32)

Hiçbir rasul, yüce Allah'ın birliği, Tevhidi esaslara iman etme dışında bir şeyi öncelememiş, insanları başka şeylerle oyalamamışlardır. Onlar, Tevhidi esasları ortaya koyduktan sonra toplumda var olan diğer konuları dile getirmişler, insanları bundan sakındırmaya çalışmışlardır.

Rasullerin gönderilmediği dönemlerde Tevhidi esasları insanlara duyuran davetçiler de, rasuller gibi insanları, öncelikle Rab'lerini Bir'lemeye davet etmişlerdir. Ashab-ı Kehf, şehirlilere ve Ashab-ı Uhdud'a gönderilen davetçiler, hep yalnızca yüce Allah'a iman ederek yalnızca O'na davet etmişlerdir.

"Biz sana onların haberlerini hakkıyla anlatıyoruz; şüphesiz onlar, Rab'lerine iman etmiş genç-

lerdi; Biz de onların hidayetlerini artırmıştık, onların kalplerini bağlamıştık; kıyam ettiler, peşinden dediler ki: 'Rabb'imiz, göklerin ve yerin Rabb'idir, biz O'ndan başka ilaha davet edemeyiz, çünkü o zaman saçmalamış oluruz. Bunlar, bizim kavmimiz, O'ndan başka ilahlar edindiler; onların, apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi, Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir!" (Kehf, 13-15)

"O'ndan başka ilahlar edinir miyim, eğer Rahman, bana bir zarar vermek istese, onların şefaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar. O takdirde gerçekten ben, apaçık bir dalalet içerisinde olurum; doğrusu ben, sizin Rabb'inize iman ettim, beni dinleyin." (Yasin, 23-25)

"Ve onlar, Mü'minlere yaptıkları şeyi seyrediyorlardı; onlardan, aziz, hamde layık Allah'a iman etmelerinden başka sebeple intikam almadılar." (Buruc, 7-8)

Rasullerin ve onların izinden giden Tevhid erlerinin örnekliklerinden de anlaşılacağı üzere Müslümanlar, insanları öncelikli olarak Tevhidi esaslara davet etmelidirler. Bu gerçek ortaya konulmadan, gündemi bununla oluşturulmadan başka şeylerle uğraşmak, Tevhidi mücadelenin hedefini saptırmak, Hak olanı ikinci plana atmaktır.

Rasullere Verilen Tepkiler Hep Aynıdır

Sünnetullahın değişmezlik ilkesi gereğince gönderilen elçiler, tümüyle Tevhid ilkesini ortaya koymuşlar, aynı tepkilerle karşılaşmışlar, benzer sıkıntılar çekmişlerdir. Rasullerin getirdikleri ilahi mesaj aynı olunca karşılaştıkları tepkiler de doğal olarak aynı olmuştur.

"Andolsun senden önce de, evvelki fırkalar içine de gönderdik, onlara hiçbir rasul gelmezdi ki, ancak onunla alay eder olmuşlardı." (Hicr, 10-11)

Sünnetullah gereğince daveti ortaya koymakta, yalanlanmakta, Rasule düşmanlık yapılmakta bütün rasuller aynı yasaya tabidirler. Tüm rasuller, alaya alınma, hakaret edilme, saldırıya uğrama, eziyet ve işkence görme konularında hemen hemen aynı şeyi yaşamışlardır.

"Böylece Biz, her nebiye, insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık…" (En'am, 112)

"Ve böylece Biz, her nebiye günahkârlardan bir düşman kıldık, hidayet edici ve yardımcı olarak Rabb'in yeter." (Furkan, 31)

Tevhidi esasları anlattıklarını iddia ettikleri halde insanlar-

dan tepki almayan, kâfirlerin kendilerine düşmanlık yapmadığı kimseler, ya Tevhidi esasları, Kur'an'da bildirildiği şekilde gereği gibi ortaya koymuyorlar ya anlattıklarına uygun bir kişiliğe sahip değiller yahut da Tevhidi esasları, Samiri soylu bel'amların yaptıkları gibi anlamlarını değiştirerek anlatıyorlar. Çünkü aynı şeyleri yapanların, aynı tepkilerle karşılaşmamaları mümkün değildir.

"Andolsun senden önce de rasuller yalanlanmıştı, onlara yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyet edildikleri şeylere karşı sabrettiler. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek yoktur; sana gönderilenlerin haberlerinden geldi." (En'am, 34)

"Andolsun senden önceki rasullerle de alay edildi, fakat onlardan alay eden kimseleri, o alay etmekte oldukları şey kuşatıverdi." (Enbiya, 41)

Günümüzde Kur'an'ı anlattıklarını iddia edenler, anlattıkları içerisinde Tevhidi bir mesaj bulunmadığı için tepkilerle karşılaşmamakta, hatta küfür ve şirk ehli ile dostluk duygusu içerisinde içiçe bir yaşam sürmektedirler. Bu durum, o kimselerin ne denli Kur'an'ın ruhundan ve Tevhidi esaslardan uzak olduklarını göstermektedir.

Her Rasule Mucize Verilmiştir

Sünnetullah, Risalet'i duyuran her rasul için geçerli ve her rasul, aynı yasanın ortaya koyduğu olayları yaşar. Rasullerin daveti aynı olunca doğal olarak kendileri ile muhatap olan toplumların onlara gösterdikleri reaksiyon da, talepleri de aynı olmuştur; ilahi hüküm budur.

"Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şeyde Nebi'ye bir sıkıntı yoktur; önceden geçenler arasında da Allah'ın yasasıdır, Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir." (Ahzab, 38)

Rab'leri tarafından gönderilen rasullerden insanlar, yüce Allah (cc) tarafından gönderildiklerine dair delil getirmelerini istemişlerdir. Bunun üzerine yüce Allah (cc), o rasullere, mucizeler vererek yardım etmiştir. Mucize, ilahi yasanın gereği ve sonucudur.

"Azimli bir şekilde Allah'a yemin ettiler ki, onlara bir ayet gelirse ona iman edeceklerine gerçekten yemin ettiler. De ki: 'Şüphesiz ayetler Allah katındadır, şuurunda değilsiniz!' Gerçekten o geldiği zaman iman etmezler." (En'am, 109)

"Bunun üzerine kavminden ileri gelen inkâr kimseler dedi ki: 'Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir, sizin üzerinize

üstün olman istiyor, şayet Allah dileseydi, elbette melekleri indirirdi; biz ilk atalarımızdan bunu işitmedik." (Mü'minun, 24)

"Yahut altından bir evin olmalı ya da göğe çıkmalısın ve üzerimize okuyacağımız bir kitap indirinceye kadar göğe çıkmana da inanmayız. De ki: 'Rabb'imi tenzih ederim, ben ancak beşer bir Rasul değil miyim?" (İsra, 93)

İnsanların bu taleplerine, mucize de görseler iman etmeyeceklerine kendilerini şahit tutmak için yüce Allah (cc), Rasullerine mucizeler vermiş, ancak gerçeği görmelerine rağmen onlar yine iman etmemişlerdir. İman, bir şeyleri görerek değil düşünüp aklederek edilebilir.

"Semud'a de kardeşleri Salih dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur; doğrusu size, Rabb'inizden açık delil geldi, işte şu, Allah'ın devesi, size bir ayettir; artık bırakın onu Allah'ın arzından yesin, sakın ona bir kötülükle dokunmayın, yoksa sizi acı bir azap yakalar." (A'raf, 73)

"(Fir'avn) dedi ki: 'Eğer bir ayet getirmiş isen, hakikaten doğrulardan isen onu getir. Bunun üzerine (Musa) asasını bıraktı, o açıkça bir yılan (oluverdi) ve elini de çıkardı; bakanlar için o, bembeyaz (göründü.) Fir'avn kavminden ileri gelenler dedi ki: 'Şüphesiz bu, çok bilgili bir sihirbazdır," (A'raf, 106-109)

"Saat yaklaştı ve Ay yarıldı! Ve eğer bir ayet/mucize görseler yüzçevirirler ve derler ki: 'Süregelen bir sihirdir, yalanladılar ve hevalarına tabi oldular, her emir, gerçekleşecektir." (Kamer, 1-3)

Rasullerin ortak özellikleri, Risalet, davet ve kâfirlerle yapılan mücadele ile ilgilidir. Rasullerin bu ortak özelliklerinden biri olan, davet ve rasul oluşu yakından ilgilendiren mucize de, Sünnetullah'ın gereği olarak rasullere verilmiştir.

Mucizeler, kâinatın sahibi yüce Allah (cc) tarafından rasullere verildiğinden mucize gösterilmesi ile doğada herhangi bir bozulma sözkonusu olmuyor. Yakma özelliği bulunan ateşin, Hz. İbrahim (as)'ı yakmaması; Hz. Musa (as)'ın asasıyla denizin yarılması, Hz. Salih (as) için kuru bir kayadan dişi bir devenin çıkması, Hz. Muhammed (as)'ın gösterdiği Ay'ın yarılması hiçbir şekilde doğanın dengesinin bozmamıştır.

Bütün bu ilahi delillere rağmen inkârcılar, gördükleri muazzam ayetlerin bir sihir olduğunu iddia ederek yine de iman etmemişlerdir.

"…De ki: 'Şüphesiz ayetler Allah katındadır, şuurunda değilsiniz!' Gerçekten o geldiği zaman iman etmezler." (En'am, 109)

Hz. Süleyman (as)'ın, bir ceset haline gelip yeniden dirilmesi, Hz. İsa (as)'ın, henüz bir bebek iken konuşması, ölüleri diriltmesi ve daha nice olmaz denilen şeyler hep Sünnetullahın cari oluşu gereğince yüce Allah'ın rasullerine verdiği mucizelerdir!

Kâinat ve doğada bulunan her şey, yalnızca kendilerini yaratan yüce Allah'ın emri ile hareket ederler ve Rab'leri istediği anda da bu hareketlerini durdurabilir ya da değiştirebilirler ki bu, tamamen yüce Allah'ın takdirinde olan bir şeydir. Yüce Allah (cc), dilediği bir şeyi, dilediği anda değiştirmeye, durdurmaya kadirdir. Elbette bunlara iman etmek yüce Allah'ı hakkıyla takdir etmekle mümkündür, oysa müşrikler, yüce Allah'ı hakkıyla takdir edemediler.

"Allah'ı hakkıyla takdir edemediler, kıyamet günü yer, tamamen O'nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüştür. O yücedir, onların ortak koştuklarından münezzehtir." (Zümer, 67)

"Allah'ın kadir olduğunu hakkıyla takdir edemediler, şüphesiz Allah çok güçlüdür, azizdir." (Hac, 74)

Rab'lerine gerçekten iman edenler, O'nun, Adil olduğunu, ilk insandan son insana kadar kulları arasında herhangi bir ayırım yapmayacağını, ilk insanı tabi kıldığı imtihanlara sonradan gelen herkesi de tabi tutacağını, ilk iman ya da inkâr edenlere neyi öngörmüşse bunu, bütün kulları için geçerli kılacağını bilirler. Çünkü ilahi yasa, tüm çağlar ve insanlar için aynıdır, değiştirilemez.

İman Edenler, Hep Az Sayıda Olmuştur

Sünnetullahtaki Tevhidi mücadelede, neredeyse değişmeyen bir konu da, iman edenlerin sayılarındaki azlık olmuştur.

"Doğrusu kullarımdan bir grup vardı, diyorlardı ki: 'Rabb'imiz, iman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et; Sen, merhamet edenlerin en hayırlısısın." (Mü'minun, 109)

Risalet tarihinde rasullere iman edenler hep azınlıkta olmuşlardır. Hz. Nuh (as)'ın 950 sene süren Tevhid mücadelesinde çok az kimse ona iman etmiş ki, tufan koptuğunda ancak bir gemiyi doldurabilmişlerdi.

"Sen ve beraberindeki kimseler, yerleştiğiniz zaman gemi üzerinde: 'Hamdolsun, bizi, zalim kavimden kurtaran Allah'a' deyin!" (Mü'minun, 28)

"Andolsun onlar hakkındaki

düşüncesini doğruladı, Mü'minlerden bir grup dışında nihayet ona uydular." (Sebe, 20)

Hz. İbrahim (as), yıllarca süren Tevhidi mücadelesi sonucunda ancak ailesi ona iman etmiş ve ailesiyle beraber hicret etmişti. Bu durum, Hz. Musa (as)'a iman edenler için de aynı olmuş, genç bir kuşaktan başka ona iman eden olmamıştı.

"Böylece Fir'avn ve onların ileri gelenlerinden korkmaları üzerine Musa'ya, kavminden genç bir kuşaktan başka iman etmedi; şüphesiz onlar çekiniyorlardı ve gerçekten Fir'avn, yeryüzünde üstünlük taslıyordu ve şüphesiz o, müsriflerdendi." (Yunus, 83)

Risalet önderleri, etraflarına çok insan toplama yarışına girmemiş, Tevhidi esasları apaçık bir şekilde duyurarak insanların ona iman etmelerini istemişlerdir. Bu durum, Tevhid erlerinde de aynen vuku bulmuştur. Ashabı Kehf'in birkaç genç oluşu, şehirlilere giden davetçilere, şehrin içinden yalnızca bir kişinin iman etmesi, Ashabı Uhdud kâfirlerinin yaktıkları Müslümanların bir grup olması hep Sünnetullahın bir tecellisidir.

İman Edenler, Sünnetullah'a Uygun İman Etmekle Mükelleftirler

Yarattığı ilk insana, cennette her şeyi bol bol ihsan eden yüce Allah (cc), onu imtihan etmek için bir ağaca yaklaşmayı ona yasaklamış, böylece insanın imtihanı başlamıştır.

"Ey Âdem, sen ve eşin cennete yerleş, artık dilediğiniz yerden yiyin; fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (A'raf, 19)

Bu imtihan, ilahi yasa gereği zafiyet sahibi olan tüm insanlar için geçerli olmuş, insanlar, iman etme, imanlarında sebat gösterme konusunda dünyevi değişik şeylerle imtihan edilmişler, sabır ve metanet gösterenler, imtihanı kazanırmış zafiyet gösterenler, cezalandırılmışlardır.

"Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız! Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı, hatta Rasul ve onunla birlikte iman edenler: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' dediler. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı şüphesiz yakındır." (Bakara, 214)

İlahi yasa olan Sünnetullahta, kişi ya da dönemler arasında hiçbir ayırım yapılmaz, her dönem insanı aynı yasaya tabi, aynı süreçleri yaşarlar. İslâmi esasları tahrif etmeye çalışan İslâm düşmanları, Sünnetullahın değişmezlik ilkesini gör-

mezden gelerek, Sünnetullahı en iyi bilenlerden biri olan ve Sünnetullah gerçeğini insanlara duyuran Rasulullah (as)'ın üzerine iftira atmış, onun ağzından yalanlar uydurarak haddi aşmışlardır. Müfteriler, Rasulullah (as)'ın şöyle dediği yalanını yaymışlardır.

"Benim zamanımda on sünnetimden dokuzunu yapıp birini terk eden ziyandadır, ama ahir zamanda her kim, benim sünnetimden dokuzunu yapmasa, birini yapsa cennetine kefilim." Bu yalanı yayanlar, elbette İslâmi esasları bozmaya çalışanlardır.

Müfteriler, farkında olmadan Rasulullah (as)'ın şu hadisini de söyleyebiliyorlar.

"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki, dininin gereklerini yerine getirme konusunda sabırlı/dirençli davranıp Müslümanca yaşayan kimse, avucunda ateş tutan kimse gibi olacaktır." *(Tirmizi, Fiten, 73; Ebû Davud, Melahim, 17)*

Kur'an, insanların mutlaka imtihan edileceklerini bildirir ve tarihsel süreçte imtihan edilenlerin örneklerini verir.

"Onlar, ancak 'Rabb'imiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarıldılar…" (Hac, 40)

"Fir'avn ailesinden imanını gizleyen Mü'min bir Adam dedi ki: 'Rabb'im Allah'tır' diyen bir adamı, gerçekten öldürecek misiniz? ..." (Mü'min, 28)

"Onlardan, aziz, hamde layık Allah'a iman etmelerinden başka sebeple intikam almadılar." (Buruc, 8)

Bütün bu ilahi bildirimler, Sünnetullahın değişmezlik ilkesini ortaya koymakta, hangi dönemde olursa olsunlar, iman edenlerin, imanlarında sadık oldukları sürece çok sıkıntılar çekeceklerini bildirmektedir.

Günümüzde iman ettiklerini iddia ettikleri halde imanları nedeniyle hiçbir sıkıntı çekmeyenler, gerçekte iman etmeyen, imanlarına şirk bulaştıran müşrikler, herkesle iyi geçinmeye çalışan münafıklar, imani hiçbir kaygıları bulunmayan fasıklardır.

Sünnetullahta cari olduğu üzere iman, elbette bir bedel ister, çünkü bunun karşılığında yüce Allah'ın rızası ve oldukça muazzam bir mükâfat vardır. İmanları uğrunda herhangi bir bedel vermeyenlerin iman iddiaları, karşılığı bulunmayan boş bir iddiadır.

"Yoksa siz, Allah, sizden cihat edenleri belirtmeden, sabredenleri belirtmeden cennete gireceğinizi mi sandınız!" (Al-i İmran, 142)

"Nice nebilerle beraber birçok rabbaniler çarpıştılar; Allah yolunda kendilerine isabet eden şeylerden yılmadılar, zayıflık göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever." (Al-i İmran, 146)

Kur'an'ın bildirdiği ve tarihsel süreçte görüldüğü üzere iman edenler, her şekilde imtihan edilmişlerdir. Bu, yüce Allah'ın, kulları için öngördüğü ilahi yasasıdır.

"Ve sizi korku, açlık, mallarınız, canlarınız ve ürünlerinizden eksiltmek gibi şeylerle deneriz; sabredenleri müjdele. Onlar, kendilerine bir musibet isabet ettiği zaman derler ki; 'Şüphesiz biz, Allah içiniz ve muhakkak O'na döneceğiz. İşte Rab'lerinden salavat/yardım ve rahmet onların üzerinedir ve işte hidayete erenler onlardır." (Bakara, 155-157)

Sünnetullah, iman edenler için değişmediği gibi müşrik ve kâfirler için de değişmemiş, yüce Allah (cc) onlar için de ilahi yasasını geçerli kılmıştır.

Kâfir ve Müşriklerin Talepleri

Yüce Allah (cc), adaleti gereği bir kavme verdiği deliller, ayet ve mucizelerle bunları vermediği başka bir toplumu sorumlu tutmaz. Bu nedenle her toplumu, kendi nefislerine şahit kılmak için onlara da aynı delilleri vermiştir.

Yüce Allah (cc), Adil sıfatı gereğince her toplumun talebini karşılamış, "Daha önceki toplumlara bildirmiştim, onlara bakın" diyerek kâfir ve müşriklerin taleplerini reddetmemiş, onların talep ettiklerini vermiştir ki, onları yargılarken herhangi bir mazeret ileri sürmesinler.

"Ancak Kitap, sadece bizden önceki iki topluluğa indirildi ve doğrusu biz, onların okumasından habersiz idik' dersiniz yahut dersiniz ki: 'Şayet gerçekten bize Kitap indirilseydi biz onlardan daha hidayet üzere olurduk.' İşte gerçekten size Rabb'inizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. O halde Allah'ın ayetlerini yalanlayıp ondan uzaklaşan kimseden daha zalim kimdir! Ayetlerimizden uzaklaşan kimseleri, uzaklaştıklarından dolayı azabın en kötüsüyle cezalandıracağız." (En'am, 156–157)

Değer yargıları maddeden başka bir şey olmayan, her şeyi madde ile ölçen müşrikler, yüce Allah'a, meleklere ve geçmiş rasullere, eksik bir imanla da olsa inanıyorlardı. Rasul kavramına yabancı olmayan müşriklerin, işte nebi ve kitap beklenti ve talepleri.

"Yeminlerinin bütün gücüyle Allah'a yemin ettiler ki, 'Eğer gerçekten kendilerine bir uyarıcı gelirse, herhangi bir ümmetten daha çok

hidayet üzerinde olacaklar,' ne zaman ki, onlara bir uyarıcı geldi, onlara nefretten başka bir şey artırmadı." (Fatır, 42)

"Ve doğrusu onlar, diyorlardı ki: 'Eğer gerçekten yanımızda öncekilerden bir uyarı olsaydı, elbette biz, Allah'ın muhlis kulları olurduk;' fakat onu inkâr ettiler; o halde yakında bileceklerdir." (Saffat, 167–170)

"Eğer ellerinin takdim ettiği yüzünden onlara bir musibet isabet ederse: 'Rabb'imiz, bize bir elçi gönderseydin böylece ayetlerine uyup Mü'minlerden olsaydık' diyecekler." (Kasas, 47)

Yüce Allah (cc), her dönemde, müşriklerin taleplerini, onlara bir elçi göndererek karşılıyor, ancak her şeyi madde ile ölçen müşrikler, kendilerine gönderilen elçileri de getirdikleri ilahi mesajı da reddediyor, iman etmemek için diretiyorlardı.

"Ne zaman ki onlara Hak gelince: 'Bu sihirdir ve elbette onu inkâr ediyoruz' dediler." (Zuhruf, 30)

Yüce Allah (cc), Sünnetullah ve adaleti gereğince kullarının mazeretlerini ortadan kaldırmak için tüm toplumlara. Rasul ve Kitap göndermiştir.

Bir Topluma, Rasul Gönderilmedikçe, O Toplum Helak Edilmez

Sünnetullahta cari olduğu üzere yüce Allah (cc), rasul göndermediği, ilahi mesajdan haberdar etmediği toplumları, inkâr ve azgınlık içerisine girmedikleri sürece helak etmemiş, cezalandırmamış, neden cezalandırmadığını da bildirmiştir.

"Şayet gerçekten Biz, ondan önce bir azap ile onları helak etseydik: 'Rabb'imiz, eğer bize bir rasul gönderseydin de, küçülüp rezil olmadan önce senin ayetlerine tabi olsaydık' derlerdi." (Taha, 134)

Yüce Allah (cc), bir mazeret ileri sürmemeleri için insanların, ilahi mesajdan haberdar edilmelerini istemiş, bu nedenle rasullerini ardı ardına göndermiştir. Günümüzde bu görev, Tevhid erlerine düşmektedir.

Hemen tüm Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin mücadelelerinde görüldüğü üzere, toplumlara davet yapıldığı ve davetçiler o toplum içerisinde bulundukları sürece inkârcılar helak edilmemiş, yüce Allah (cc) Rahman sıfatı gereği onlara mühlet vermiştir.

"Sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildi ve onlar tevbe ederlerken de Allah onlara azap edecek değil." (Enfal, 33)

Tevhid erleri, toplumları içerisinde davetlerini yaptıkları sürece yüce Allah (cc) o toplumları helak etmemekte, ancak o toplumlar, Tevhid erlerine zul-

metmeleri, Tevhid erlerini yurtlarından çıkarmaları ya da öldürmeleri sonucunda helak edilmektedirler.

"Şüphesiz yurdunda seni tedirgin ediyorlardı, oradan çıkarmak için; o zaman çok az dışında senin ardından (orada) kalamazlardır." (İsra, 76)

"Ondan sonra kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indiriciler de değildik, şüphesiz sadece tek bir ses oldu, işte o zaman onlar sönüverdiler." (Yasin, 28-29)

Bir toplumun helak olabilmesi, onlara, ancak Tevhidi esasların net olarak ulaştırılması, Tevhidi davete karşı toplumun ileri gelenlerinin, inkâr ve azgınlıklarında haddi aşması sonucunda mümkün olabilir.

"Bir kenti helâk etmek istediğimiz zaman, onun varlıklılarına emrederiz, ancak orada fısk yaparlar, böylece onlar üzerine karar hak olur, artık biz de orayı yıkar, darmadağın ederiz." (İsra, 16)

"Rabb'in, ayetlerimizi onlara okuyan bir rasulü, başkentine, gönderinceye kadar ülkeleri helâk edici değildir ve biz, halkı zulmetmeden ülkeleri helâk edici değiliz." (Kasas, 59)

Sünnetullah gereğince bütün rasuller için aynı yasayı geçerli kılan yüce Allah (cc), onlara karşı çıkan müşriklere de aynı yasayı uygulamış, onların taleplerini karşılamış ve iman etmelerini sağlayacak her türlü delil ve mucizeyi indirmiştir. Böylece yüce Allah (cc), müşrik ve kâfirlerin şu mazereti ileri sürmelerini engellemiştir.

"Yahut demeyesiniz ki: 'Önceden atalarımız şüphesiz şirk koştu, biz de onlardan sonra gelen bir nesil olduk; batılda olanların yaptıkları yüzünden bizi mi helak edeceksin." (A'raf, 173)

Günümüzde Tevhid erlerine çok büyük sorumluluk düşmektedir. Tevhid erleri, Tevhidi esasları net ve açık olarak ortaya koyarak insanları, Rab'lerinin mesajından haberdar etmeli, sonucu Rab'lerine bırakmalıdırlar.

İnkârcıların Helak Edilmeleri

Yüce Allah (cc), hiçbir toplumu, Tevhidi esaslardan haberdar etmeden sebepsiz yere helak etmemiştir. Helak edilen toplumların durumlarına bakıldığında hemen hepsinin, kendilerine yapılan Tevhidi çağrıyı reddettikleri, küfür ve isyanlarında ısrar ettikleri görülür.

"Şüphesiz sizden önce de yasalar geçmiştir; o halde dolaşın da bakın, yalanlayanların akıbeti nasıl oldu! Bu, insanlar için bir açıklama ve muttakiler için hidayet ve öğüttür." (Al-i İmran, 137-138)

"Yeryüzünde gezmediler mi

ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna baksınlar. Onlar, kendilerinden daha kuvvetli idiler; toprağı sürmüşler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara rasulleri açık deliller getirmişti; Allah onlara zulmetmiyordu fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.

Sonra kötülük yapan kimselerin akıbeti çok kötü oldu; şüphesiz Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve onlarla alay ediyorlardı." (Rum, 9-10)

Sünnetullahta ilahi yasa gereği, toplumların helak edilmeleri de hemen hemen hep aynı nedenlerle olmuştur; iman etmeyip büyüklük taslamaları, Tevhidi esasları kendilerine getirenlere tuzak kurmaları, helak edilmelerinin temel nedeni olmuştur.

"Yeryüzünde büyüklük tasladılar ve kötü tuzak kurdular; kötü tuzak, sâhibinden başkasına dolanmaz; öncekilerin sünnetinden başkasını mı bekliyorlar! Oysa Allah'ın yasasında bir değişme bulamazsın; Allah'ın yasasında bir sapma bulamazsın." (Fatır, 43)

"Fakat hışmımızı gördükleri zaman iman etmelerinin onlara bir faydası olmadı. Allah'ın kulları hakkında gelip geçen yasası budur, kâfirler, orada hüsrana uğramışlardır." (Mü'min, 85)

Yüce Allah (cc), kullarının tevbe etmeleri için onlara fırsat vermekte, önceki toplumlar gibi iman etmeleri halinde bağışlanacaklarını bildirmektedir. Ancak inkâr ve küfürlerini sürdürmeleri durumunda, Sünnetullahın gereği olarak önceki inkârcı toplumlara uygulanan yasa uygulanacak ve helak edileceklerdir.

"Kâfir kimselere de ki: 'Eğer vazgeçerlerse, geçmişteki şeyleri onlara bağışlanır ve eğer dönerlerse artık gerçekten öncekilerin sünneti geçerli olacaktır." (Enfal, 38)

"İnsanları, hidayet kendilerine geldiği zaman gerçekten iman etmekten ve yalnızca Rab'lerine istiğfar etmekten alıkoyan şey, elbette öncekilerin yasasının onlara da gelmesi yahut karşılarına azabın gelmesidir." (Kehf, 55)

Sonuç Olarak

Sünnetullah gereğince Kâinatta bulunan her şey, nasıl ki aynı yasaya bağlı ise tüm insanlar da aynı şekilde Sünnetullahın değişmezlik ilkesine bağlıdırlar ve bu, hiçbir dönemde değişikliğe uğramayacak, kıyamet saatinin son anına kadar devam edecektir.

"Allah'ın vaadidir; Allah, vaadinden dönmez, lakin insanların çoğu bilmezler." (Rum, 6)

Yüce Allah (cc), her konuda hükümlerini apaçık bildirmiş,

insanların buna uymalarını istemiştir. İlahi hükümler apaçık bir şekilde ortada iken bunlardan hangi gerekçe ile olursa olsun sapanlar, ayetlerden uzaklaşmış zalimlerdir ki, bunlar için azabın en kötüsü vardır.

"…İşte gerçekten size Rabb'inizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. O halde Allah'ın ayetlerini yalanlayıp ondan uzaklaşan kimseden daha zalim kimdir! Ayetlerimizden uzaklaşan kimseleri, uzaklaştıklarından dolayı azabın en kötüsüyle cezalandıracağız." (En'am, 157)

Müslümanlar, Sünnetullahın bilincinde hareket ederek Tevhidi esasları insanlara duyurmalı, bundan zerre kadar taviz vermeden hayatlarının sonuna kadar bu mücadelelerini sürdürmelidirler. Ne insanların kınama, hakaret, alay ve iftiraları ve tağuti sistemin baskı ve zulmü Müslümanları Tevhidi mücadelelerinden taviz verdirmemeli, vazgeçirmemelidir.

Müslümanlar, Rab'lerinin bildirdiği esasları, O'nun bildirdiği şekilde kendilerinden önce geçenlerin yasasına bağlı kalarak ortaya koymalı, sonucu Rab'lerine bırakmalıdırlar. İşte o zaman gerçekten Sünnetullah'a uygun hareket ederek Rab'lerini razı etmiş olacaklardır.

"Rabb'imiz rasullerine vadettiğini bize ver, kıyamet günü bizi rezil etme; muhakkak ki sen, verdiğin sözden caymazsın." (Al-i İmran, 194)

"Rabb'imiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi saptırma ve bize tarafından rahmet ihsan eyle, şüphesiz ihsan eden Sensin Sen!" (Al-i İmran, 8)

Kur'âni Dâvetin Gür Sesi

www.mucahede.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Murselat Sûresi

Tarihin her dönemi, Tevhid-şirk mücadelesine şahitlik yapmış, Hak-batıl mücadelesi her dönemde, kesintisiz bir şekilde bütün hızıyla devam etmiştir. İnsanın yeryüzüne gönderilmesi ile başlayan Tevhid-şirk, Hak-batıl mücadelesi, Risalet önderlerinin gönderildiği dönemlerde iyice alevlenmiş, mücadele en üst düzeye ulaşmıştır. Risalet önderlerinin gönderilmedikleri dönemlerde Tevhid-şirk mücadelesi daha yavaş bir şekilde sürmüştür.

Tevhid-şirk mücadelesinin en yoğun sürdürüldüğü Risalet önderleri döneminde ibre Tevhidi mücadeleyi ortaya koyanların lehine olmuş, bu mücadelenin yavaşladığı dönemlerde ise ibre, şirkin ve şirk mensuplarının lehine dönmüştür. Bu dönemde müşrikler, onların destekçileri olan münafık ve kâfirlerle birlikte, bütün güçleri ile Tevhid erlerine ve Tevhidi esasları kabul eden Müslümanlara saldırmışlar, onlara her türlü zulmü reva görmüşler, baskı ve işkence ile Müslümanlara hayat hakkı tanımamışlardır.

Tevhid erlerinin, vahyi esasları gereğince duyurmadıkları, Tevhidi ilkeleri gür ve aleni bir şekilde ortaya koymadıkları dönemlerde müşriklerin de içerisinde bulunduğu küfür ehli, vahyi esasları kendilerine göre değiştirmişler, küfür ve şirklerini, dini bir örtü altında hak diye insanlara göstermeye çalışmışlardır. Cami ile puthane arasında mekik dokuyan müşrikler, Kur'an'ın reddettiği putperestliği adeta dindenmiş gibi savunmaya çalışmışlar, kimi Samiri soylu belamlar da bu putperestleri Müslüman diye tanımlama zilletine düşmüşlerdir.

Şirkin ortalığı kasıp kavurduğu, putperestliğin hak gösterilmeye çalışıldığı, Kur'an ayetlerinin çarpıtıldığı, Hakkın batılla bulandırıldığı dönemlerde Tevhidi esasları ortaya koyan Tevhid erlerine karşı, din adına ortaya çıkan Samiri soylu belamlar olmuşlardır. Bu durum, bugünde devam etmekte, putperest idarecilerden çıkarı olan Samiri soylu belamlar, yuvalandıkları vakıf gibi şirk yuvalarında Tevhi-

di esasları saptırarak putperest idarecilerin küfür ve şirklerini şirin göstermeye, bu müşrik putperestleri Müslüman diye tanımlamaya çalışmışlar, etraflarında toplanan zavallı yığınları da tağutu desteklemeye teşvik etmişlerdir.

Şirk ve küfür taraftarlarının, küfürlerinde ve Tevhidi esaslara karşı saldırılarında küstahlıklarının doruk noktasına ulaştıkları, Tevhid erlerine ve Müslümanlara zulüm ve baskılarını pervasızca yaptıkları dönemlerde bu zulüm bataklıklarından taptaze Tevhid fidanları filizlenip boy göstermeye başlamıştır. Bu Tevhid fidanları, Risalet önderlerinin gönderilmediği dönemlerde, küfür ve şirk taraftarlarının zulüm ve baskılarına, Samiri soylu belamların saptırmalarına aldırış etmeden, canları pahasına Tevhidi esasları ortaya koymuşlar, insanları yüce Allah'a gereği gibi iman etmeye ve kulluk yapmaya çağırmışlardır.

Kur'an, Tevhid erlerinden bazılarının mücadelelerini sonradan gelecek Müslümanlara örnek vererek, Tevhid-şirk mücadelesinin Kıyamete kadar süreceğini ortaya koymuş, Müslümanların da, kendi dönemlerinde Tevhidi esasları, açık ve net olarak ortaya koyarak insanlara duyurmalarını istemiştir.

Tarihi süreçte Tevhid erleri, Risalet önderlerinin gönderilmediği dönemlerde, Tevhidi esasları ortaya koyarak insanları, şirkten uzak tutmaya, yüce Allah'a iman etmeye davet etmişlerdir. Onlar, bu davetleri ile hem kendi dönemlerinin elçileri olmuşlar, hem de cehalet, şirk ve küfrün karanlıkları içerisindeki çağlarını aydınlatan ve insanlara yol gösteren birer nur ve meşale olmuşlardır. Bu nedenle Risalet, hiçbir dönemde kesintiye uğramamış, Hakbatıl mücadelesi devam etmiş ve her çağın insanı, Rab'lerinin mesajından haberdar olmuştur.

Tevhid erleri, elbette Risalet önderi kimseler değillerdir; onlar, Risalet önderlerinin yolunda giden, Tevhidi esasları, yaşadıkları dönemdeki insanlara ulaştıran birer davetçidirler. Bu nedenle davetçilerden, Hakkı anlattıklarına dair Risalet önderi rasuller gibi mucize getirmeleri beklenemez, yeni ayetler söylemeleri konusunda ısrar edilemez.

Belli dönemlerde bazı kimseler, Kur'an ayetlerini kendi arzuları doğrultusunda çarpıtarak, kendilerinin dönemlerinin Rasulleri olduklarını iddia etmişler ve etmektedirler. Bu kimseler, rasullerin elçi olduklarını bildiren ayetleri, kendi iddialarını

ispatlamak için çarpıtmakta, bu ayetleri, kendilerinin rasul olduklarına dair delil göstermektedirler.

Tevhid erleri, kendi dönemlerinden önce yaşayan Risalet önderlerinin şeriatına bağlıdırlar, bu nedenle ancak Nebevi metotta belirlendiği ölçüler içerisinde daveti ortaya koymakla mükelleftirler. Bunun dışındaki bir metotla ya da içerisinde yaşadıkları dönemdeki siyasi sistemlerin belirlediği ya da izin verdiği ölçülerle davet yapılamaz.

Vahyi esasların belirlediği ölçüler dışında Tevhidi esasları insanlara ulaştırmaya çalışanlar, kendilerinden önceki Risalet önderlerinin şeriatı dışına, doğal olarak da İslâm'ın dışına çıkarak irtidat etmiş olurlar. İslâm noktai nazarında küfür ve şirk olan beşeri sistemler, düşmanı oldukları İslâmi esasların insanlara ulaştırılması konusunda metot koyamazlar.

Tevhidi esaslar, ancak vahyin belirlediği ilkeler doğrultusunda ve Risalet önderlerinin uygulamalarına uygun bir şekilde insanlara ulaştırıldığında yüce Allah'ın rızasına muvafık olabilir. Yüce Allah (cc), ilahi mesajını inzal ederken, bu esasların insanlara ulaştırılacağı ile ilgili metodu da bildirmiş, bu metodu, Risalet önderlerinin pratikleri ile açıklamıştır.

"Andolsun onların kıssalarında akıl sâhipleri için ibret vardır; bu, uydurulacak bir söz değildir; lakin kendinden öncekinin doğrulanması, her şeyin açıklaması; iman eden toplumlar için bir hidayet ve rahmettir." (Yusuf, 111)

Rasullerin yolundan hareket edip Tevhidi esasları insanlara ulaştıran kimseler, doğru yol üzerinde olan ve yüce Allah'ın rızasına göre hareket edenlerdir. Bunun dışındaki yol ve yöntemler, İslâm'a zarar vereceği gibi, bunu yapan kimseleri de İslâm dairesi dışına çıkarır. Tevhidi esaslara iman edenlerin yapmaları gereken şey İslâmi daveti, vahyin belirlediği ölçüler içerisinde insanlara duyurmaktır.

Mürselat suresi, Tevhidi esasların insanlara nasıl ulaştırılacağını, Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin, Tevhidi mücadelede nasıl hareket ettiklerini, nasıl bir yol takip ettiklerini açıklamaktadır.

Bu sure, Tevhidi mücadelenin sürekli olması gerektiğini, kesinti kabul etmediğini ve Tevhid erlerinin bu mücadeleyi birlikte ortaya koymalarının zaruret olduğunu bildirmektedir. Tevhid erleri, süratli hareket ederek Tevhidi ilkeleri ortaya koyacaklar, böylece insanların ilahi mesajı

duymadıkları ile ilgili hiçbir mazeretleri kalmayacak şekilde uyarı görevlerini açık ve net bir şekilde yapmış olacaklar ve toplumda safların netleşmesini sağlayacaklardır.

Tevhidi ilkelerin açık ve net olarak ortaya konulması, şirk ve küfür unsurlarının net bir şekilde açığa çıkmasını sağlayacaktır. Şirkin net olarak açığa çıkması ve insanlar tarafından anlaşılması ile şirk içerisinde olanlar ortaya çıkacak, bunlar tavırlarını belirleyecek ve böylece saflar netleşecektir. Safların netleşmesi ile Tevhid-şirk mücadelesi başlayacak, bu mücadele sonuncunda Tevhid ve şirk taraftarlarının kimler oldukları netlik kazanacaktır.

Tevhidi ilkeler net ve açık bir şekilde ortaya konulmadığı, insanlara açıkça duyurulmadığı zaman Şirk ve küfür, kendilerini belli etmezler. İnsanlardan çoğu, Tevhidi esaslardan habersiz oldukları için şirk ve küfür içerisinde bulunduklarını, müşrik olduklarını bilmiyor ve kendilerini Müslüman sanıyorlar. Böyle bir durumdan ise Tevhidi esasları açık ve net olarak insanlara duyurmayan Tevhid erleri sorumludurlar.

Bu surede, uyarının öne çıktığı görülmektedir; insanın yaratılışı hatırlatılmakta, onlara verilen nimetler açıklanmakta ve kıyamet gününde bütün bunların hesabının sorulacağı bildirilmektedir. Surede, herkese yaptıklarının karşılığının tam verileceği bildirilmekte, Mü'minlere verilenlerle inkârcılara verilenler kıyaslanmaktadır.

Surenin Açıklaması

Mürselat suresi, Tevhidi mücadelenin kesintisiz, sürekli bir şekilde, ihmal edilmeden hızlı hareket ederek yapılması gerektiğini, en öncelikli amacın Hakkın yayılması olduğunu, bunun için zikir olan vahyin insanlara duyurulması gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır.

1-5- *Andolsun birbiri ardınca gönderilenlere, derken esip savuranlara ve yaydıkça yayanlara, böylece ayırdıkça ayıranlara, zikri bırakanlara.*

"Andolsun birbiri ardınca gönderilenlere," insanın yeryüzüne gönderilişinden bugüne kadar, insanlara Tevhidi ilkeler sürekli olarak gönderilmiş, Hak-batıl mücadelesi kesintisiz bir şekilde devam etmiştir. Risalet tarihinde Tevhidi ilkelerin kesintisiz gönderilmesinin nedeni, şeytan ve temsilcileri belamların, gece gündüz demeden, insanları yüce Allah'a yönelmekten alıkoymaları, Tevhidi ilkeleri bozmaya çalışmalarıdır.

"Andolsun birbiri ardınca gön-

derilenlere," ardı ardına gönderilen elçiler, Tevhidi esasları açık ve net bir şekilde ortaya koyarak insanları yüce Allah'a şirk koşmadan iman etmeye, O'ndan başka edinilen bütün ilahları reddetmeye davet etmişlerdir. Elçiler, Tevhidi ilkeleri ortaya koyuşları yanında, aynı zamanda şeytan ve taraftarlarının hile ve oyunlarına karşı insanları da uyarmışlardır.

İnsanların, Tevhidi ilkelere uymamaları, ilahi emirleri, şeytanın da vesvesesi ile kendi arzularına göre değiştirmeleri, Rab'leri yüce Allah'a şirk koşup isyan etmeleri nedeniyle yüce Allah (cc), onlara emirlerini hatırlatmak için rasullerini ardı ardına göndermiştir.

"Onlara, iki kişi gönderdiğimiz zaman onları yalanladılar; Biz de, üçüncü ile güçlendirdik. Dediler ki: Şüphesiz biz, size gönderildik." (Yasin, 14)

Tevhidi mücadelede, davetin sürekli olarak insanlara duyurulmasının diğer bir yolu da Tevhidi ilkelere iman eden Müslümanların birbirlerini desteklemeleri, birlikte hareket etmeleridir. Bu durumda hem Sünnetullahtaki mücadele süreci devam edecek, hem de davet topluma daha etkili bir şekilde ulaşılacaktır. Kasabalılara gönderilen elçilere destek veren Müslümanın tavrı Tevhidi mücadeleyi ortaya koyan Tevhid erleri için en güzel örnektir.

"Şehrin uzak yerinden bir adam, koşarak geldi, dedi ki: 'Ey kavmim, tabi olun bu gönderilen elçilere; tabi olun sizden bir ücret istemeyenlere, onlar, hidayete ermişlerdir." (Yasin, 20-21)

Saffat suresinde geçen *"Andolsun saf saf olanlara,"* ayeti de Tevhidi mücadelenin omuz omuza sürdürülmesi konusunda Mü'minlere örnek vermektedir. Mü'minlerin birlikte mücadele etmeleri, yüce Allah'ın emri. Küfrün birlikteliğine karşın Müslümanların birleşmelerini isteyen yüce Allah (cc), aksi halde yeryüzünde fitne ve anarşinin hâkim olacağını bildirmektedir.

"Kâfirler, birbirlerinin velisidirler, ancak siz bunu yapmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur." (Enfal, 73)

İnsanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet olan Müslümanlar, küfür cephesinin elele vererek yaptıkları bozgunculuğu önlemek ve Tevhidi ilkeleri insanlara duyurmak için mutlaka velayet hukukunu oluşturarak Tevhidi mücadeleyi ortaya koymalıdırlar.

Tarihin her döneminde küfür cephesinde, Samiri soylu belamlar, müşrik, münafık, fasık, mürtetler ve kâfirler, bütün güçleri ile

insanları Allah yolundan çevirmek, Hakkı batıla bulamak için gece gündüz demeden çalışmışlar, ilahi mesaja savaş açmışlardır. Onlara karşı yüce Allah (cc), peş peşe gönderdiği elçileri vasıtasıyla insanlara Tevhidi esasları bildirmiştir.

Günümüz Tevhid Erlerinin Görevleri

Risalet önderi elçilerin gönderilmediği uzun dönemlerde Tevhid erleri ortaya çıkmış, insanlara Tevhidi esasları ulaştırmışlardır. Bu nedenle Tevhid-şirk, Hak batıl mücadelesi, tarihin hiçbir döneminde durmamış, mücadele sürekli olarak devam etmiştir.

Ashab-ı Kehf, Cumartesi günü kurallarını çiğneyen deniz kenarındakilere, Ashab-ı Uhdud'a, Kasabalılara gönderilen elçiler, Risalet önderlerinden sonraki Tevhidi mücadelenin öncüleridirler. Bugün de Tevhidi esasları insanlara duyurma görevini günümüz Müslümanları yapacaklardır.

Hz. Muhammed (as)'dan sonra artık Risalet önderi elçiler gelmeyecektir; bu nedenle Tevhidi mücadeleyi, Tevhidi ilkelere iman etmiş, yüce Allah'tan başka tüm otoriteleri reddetmiş Müslümanlar sürdüreceklerdir. Müslümanlar, İslâmi esasları bozan, Tevhidi ilkelere savaş açan küfür cephesine karşı, Tevhidi ilkeleri, aynı şekilde durmaksızın gece gündüz demeden, açık ve net bir şekilde insanlara duyurmaya çalışacaklardır.

Günümüz Samiri soylu belamları, tarihi süreçteki İslâm düşmanı küfür cephesini oluşturan tüm belamlardan çok daha sinsi ve haindirler. Bunlar, ne istediklerini açıkça ortaya koyup, kim olduklarını açığa vurmuyorlar. Ancak bunlar, sureti haktan görünerek, ataları Samiri gibi, ilahi mesajı çarpıtarak, insanların dini duygularını ve maddi değerlerini istismar edip sömürerek, nefislerinin hoşuna gideni yaparak küfürlerini ortaya koymaktadırlar.

Günümüz Tevhid erleri, küfür cephesine ve özellikle Samiri soylu belamlara karşı tarihi süreçteki önderleri gibi, durup dinlenmeden, gece gündüz demeden Tevhidi ilkeleri, açık ve net bir şekilde insanlara duyurmak zorundadırlar. Bu zorunluluk, Sünnetullahtaki Tevhidi mücadelenin günümüzdeki halkası için gereklidir.

Davette Hızlı Hareket Esastır

Derken esip savuranlara, Kur'an'da örnekleri verilen Risalet önderlerinin çok süratli hareket ettikleri görülmektedir. Risa-

let önderleri ve onların yolundan giden Tevhid erleri, nefes nefese koşmakta, tozu dumana katmakta, doludizgin insanların içine dalarak bağırarak insanlara Rab'leri tarafından gönderilen Zikri okumaktadırlar.

Rasullerin kendi toplumlarını Tevhidi esaslara davet etmeleri öyle sıradan bir çağrı değildi. Onlar, taşıdıkları ilahi sorumluluk gereği, Tevhidi esasları, insanların düşüncelerini, şirk ve dalalet içerisindeki yaşamlarını alt üst edecek bir şekilde ortaya koymuşlardı.

Rasullerin, daveti ortaya koyarken izledikleri yol ve yöntem, içerisinde yaşadıkları toplumun kabul ettiği standartların dışında ve siyasal egemen sistemlerin belirlediği kurallara aykırıydı. Onların davetlerinin içeriği de, davetin ortaya konuluş biçimi de kronikleşmiş geleneksel, toplumsal ve siyasal alışkanlıkları yerlebir edecek mahiyette idi. Kur'an'ın, Risalet önderlerinin daveti nasıl ortaya koyduklarını şöyle bildiriyor.

"Andolsun nefes nefese koşanlara, kıvılcım çıkaranlara, sabahleyin akın edenlere, şahlanıp onu yayanlara, böylece bir topluluğun ortasına dalanlara." (Âdiyat, 1-5)

"Andolsun çıkıp doludizgin gidenlere, ileri atıldıkça atılanlara, süzülüp gidenlere ve yarışıp (öne) geçenlere." (Naziyat, 1-4)

Andolsun savurdukça savuranlara, ağırlık yüklenenlere, kolayca hareket edenlere." (Zariyat, 1-3)

Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin, toplumları içerisine, ilahi mesajı ve Tevhidi ilkeleri açık ve net bir şekilde ortaya koymaları, o toplumları şaşkına çevirmiştir. Daha önce kendi içlerinde olan emin ve güvenilir gördükleri, geleceğinden umut besledikleri kişilerin, ortaya çıkıp onları, tapınıp değer vererek ilah edindiklerini terk etmeye, yalnızca tek olan yüce Allah'a iman etmeye davet etmeleri, o toplumları hem çok şaşırtmış hem de perişan etmiştir.

Kurulu düzenlerini altüst eden, gelenek-görenek ve alışkanlıklarını hiçe sayan, geçmiş batıl kültürel miraslarını reddeden ve bütün bunlara karşılık tek olan yüce Allah'ın mesajını ortaya koyan elçiler, hiçbir şeyden korkup çekinmeden, yalnızca Rab'lerinin kendilerine yüklediği sorumluluk çerçevesinde hareket etmişlerdir. Onlar, kendilerine bildirilen metotlarla Tevhidi esasları ortaya koymuşlar, insanlara bu ilahi metotla gitmişlerdir.

Risalet önderlerinin daveti ortaya koyuşlarını bildiren ayetlerden de anlaşılacağı üzere

onlar, içerisinde yaşadıkları toplumlardan ve egemen siyasi sistemlerden izin alarak değil, iman ettikleri esasların belirlediği metot çerçevesinde ilahi mesajı ortaya koymuşlardır.

Elçilerin, insanların düşünce dünyalarını altüst eden açıklamaları, Kur'ani ifade ile toplumlarda tozu dumana katmış, insanlar elçileri anlamakta zorlanmış, bu nedenle elçilerin üzerine üşüşmüşlerdir.

"Şüphesiz, o Allah'ın kulu kalkıp yalnız O'na davet edince, neredeyse onun üzerine yığılıyorlardı." (Cin, 19)

"Şimdi ne oluyor kâfirlere ki sana doğru koşuyorlar; sağdan soldan gruplar halinde." (Mearic, 36-37)

Estikçe esenlere, Risalet önderleri ve Tevhid erleri, küfür ve şirkin hızla yayılmasını önlemek, Tevhidi ilkeleri insanlara duyurmak için çok hızlı hareket etmişler, çalışmalarını da ikiye katlayarak sürdürmüşlerdir. Onlar biliyorlardı ki, şirk ve küfür, şeytan ve taraftarları belamlar durup dinlenmeden insanları kendi karanlıklarına çekiyorlardı. Bu nedenle de onlar, oldukça süratli hareket ediyorlardı.

Risalet önderlerinin bu hızlı hareketleri, Müslümanlara da örnek olmuş, onlar da kendi toplumlarını Tevhidi esaslara davet ederlerken aynı hızla hareket etmişler, toplumları içine girerek Hakkı ortaya koymuşlardır. Bu konuda Hz. Musa (as)'a destek olan Müslümanın davranışı çok güzel bir örneklik teşkil etmektedir.

"Fir'avn dedi ki: 'Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de Rabb'ine yalvarsın; şüphesiz ben, muhakkak o, dininizi değiştirecek yahut yeryüzünde fesat çıkaracak diye korkuyorum.

Musa dedi ki: 'Şüphesiz ben, hesap gününe iman etmeyen, büyüklük taslayan kibirlilerin hepsinden benim de Rabb'im ve sizin de Rabb'inize sığındım.

Fir'avn ailesinden imanını gizleyen Mü'min bir Adam dedi ki: 'Rabb'im Allah'tır' diyen bir adamı, gerçekten öldürecek misiniz? Hâlbuki size, Rabb'inizden belgelerle geldi, şayet o yalancı ise, yalanı kendinedir ve şayet o doğru söylüyorsa, size vadettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, yalancı müsrif o kimseyi hidayete iletmez." (Mü'min, 26-28)

Tevhid eri Müslümanlar, bulundukları yerlerde Tevhidi esasları öyle süratli ortaya koyacaklardır ki, tıpkı atlı süvarilerin, küfür toplumları içine girişleri ve onları darmadağın edişleri gibi hızlı olacak, küfrün tüm kavramlarını, belamların sığındıkları

değerleri yerlebir edecekler, çarpıtılan İslâmi hükümlerin doğrularını, gizlenen Tevhidi ilkeleri ortaya koyacaklar, insanlara Rab'lerinin mesajını tebliğ edeceklerdir.

"Derken esip savuranlara" Tevhidi mücadelede Müslümanlar, küfür cephesinin insanlara dayattıkları tüm şirk ve küfür unsurlarına karşı cephe alacak, onların sahip oldukları bütün değer yargılarını yerlebir ederek Hakkı ortaya koyacaklardır. Müslümanların bu mücadeleleri, Hz. İbrahim (as) gibi açık ve net olacaktır.

"Muhakkak ki İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; o zaman kavimlerine 'Elbette biz, sizden ve Allah'tan başka itaat ettiklerinizden uzağız, sizi inkâr ediyoruz. Siz, bir tek Allah'a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret ortaya çıkmıştır' demişlerdi...." (Mümtehine, 4)

Tevhidi mücadelede, saflar belirgin bir şekilde netleşmedikçe Tevhid-şirk, Hak-batıl mücadelesi başlamaz, Tevhidi ilkeler, insanlar tarafından yeterince anlaşılmaz. Bu nedenle öncelikle safların netleşmesini sağlayacak olan Tevhidi ilkeler, çok net ve açık olarak ortaya konulmalı, bu ilkeleri bulandıran, Allah düşmanı, Samiri soylu belamlar teşhir edilmeli, onların içerisinde bulundukları şirk ve küfür açıkça belirtilmelidir.

Rasullerin amacı, Tevhidi ilkeleri oldukça süratli bir şekilde ortaya koyarak ve geniş insan yığınlarına duyurarak Hakkı batıldan ayırmak, iman ve şirkin saflarını netleştirmektir.

"Yaydıkça yayanlara" Müslümanlar, Hz. Nuh (as) gibi, gece gündüz demeden, gizli ve açık bir şekilde Tevhidi ilkeleri, insanlara duyurup Hakkı ortaya koyacaklar, insanları, şirk ve küfre karşı uyaracaklar.

"Dedi ki, 'Rabbim, şüphesiz ben kavmimi, gece gündüz davet ettim; sonra elbette ben onları açıkça davet ettim, sonra onlara açıktan söyledim, gizli gizli söyledim.' (Nuh, 5,8-9)

Tevhidi mücadele, insan hayatını kuşatan bir mücadeledir; bu nedenle gece gündüz denilmeden, zaman ve mekân sınırlandırması yapılmadan her halükârda ortaya konulmalı, insanlar, Rab'lerinin mesajından haberdar edilmelidir. Önceki davetçiler gibi insanlara ilahi mesaj olan Kur'an okunmalı, ilahlarının bir tek ilah olduğu duyurulmalıdır.

"Çağırdıkça çağıranlara, Zikri okuyanlara, muhakkak ki ilâhınız birdir!" (Saffat, 2-4)

Tevhidi uyarı öyle açık ve net olmalı ki insanlar, yüce Allah'tan başka edindikleri tüm ilahların ne olduklarını, kimleri ve neleri ilah edindiklerini çok iyi fark etsinler. Üstü kapalı söylenen sözler, ne kadar çok ya da süslü olursa olsun, Tevhidi ilkelerin anlaşılmasını sağlamaz. Tevhidi ilkeler açık ve net bir şekilde, kapalılığa, muğlaklığa mahal bırakmadan ortaya konulmalıdır. İşte o zaman Tevhidi ilkeleri bulandıran Samiri soylu belamların çirkef suratları ortaya çıkacak, insanlar, kendilerini Rab'lerinin yolundan çeviren bu belamları tanıyacaklardır.

Hak ile Batılın Ayrışması

Tevhidi ilkelerin yayılması için ilahi mesajın açık ve net olarak ortaya konulması gerekir. Tevhidi ilkelerin açık ve net bir şekilde insanlara duyurulması ile ulûhiyetin yalnızca yüce Allah'a ait olduğu insanlar tarafından anlaşılacak, kabul edenlerle inkâr edenler belirlenecektir. Tevhitle şirkin, imanla küfrün, Hak ile batılın net olarak anlaşılması safların netleşmesini sağlayacak, böylece Tevhidi mücadele daha rahat bir şekilde yapılabilecektir.

"Ayırdıkça ayıranlara" Tevhidi mücadelenin ana gayesi, iman edenlerle küfür cephesinin saflarını belirlemek, şirk ve küfrün, Hak ve batılın arasını net ve kalın çizgilerle ayırmak, ilahlarının tek bir ilah olduğunu insanlara hatırlatmaktır.

Tevhidi mücadeleyi ortaya koyan Müslümanlar, Tevhid ile şirkin, Hak ile batılın arasını Kur'an ile ayıracaklardır. Çünkü Kur'an, şirk ve küfrü, Hak ve batılı en iyi ayıran ölçüdür. Bu ölçü olmadan hiçbir şey ayırt edilemez, her şey karmakarışık olur.

"Muhakkak ki o, ayırdedici bir sözdür." (Tarık, 13)

Müslümanlar, Tevhidi ilkeleri Kur'an'la ortaya koyacaklar, insanlara Kur'an'la öğüt verecekler, onları Kur'ani esaslara iman ve teslim olmaya davet edeceklerdir. Bunun karşılığında küfür cephesini oluşturanlar, şirk ve küfürleri ortaya çıkmasın diye Kur'an'ın anlaşılmasını istemeyecek, kendi yaptıkları açıklamalarla Hakkı batılla bulayarak Kur'ani gerçekleri gizleyecek ya da değiştireceklerdir.

Yüce Allah (cc), insanlara hidayet rehberi ve öğüt olarak Kur'an'ı göndermiş, onların, Rab'lerini tek ilah olarak bilmeleri için Tevhidi ilkeleri açıklamıştır. Küfür ve şirki yaşam tarzı olarak alan, insanların dini duygularını, maddi değerlerini sömüren küfür cephesi, Kur'an'ın önünde gürültü yaparak insanlara net

ulaşmasını engellemeye çalışmaktadırlar.

Küfür cephesi ve onların başında gelen Samiri soylu belamlar, Kur'an'ın insanlara net ve açık olarak ulaşmasını engelledikçe, Tevhid eri Müslümanlar, gece gündüz demeden Tevhidi esasları insanlara duyurmaya çalışacaklardır.

Tevhidi ilkeler, açık ve net olarak ortaya konulmadığı sürece insanlar, iman ile küfrün ayırımını yapamayacak, Hak ve batılı bilmeyecek ve doğal olarak saflar netleşmeyecektir.

Müslümanların, Kur'an'la insanları uyarmaları, yüce Allah'a bir mazeret beyan edebilmeleri için de gereklidir. Hüküm gününde ne yaptıkları ve ne ile insanları uyardıkları sorulduğunda Rab'lerine bir mazeret sunmak durumundadırlar.

6- *Özür yahut uyarı için.*

Davetçi Müslümanlar, Tevhidi ilkeleri Rab'lerine bir mazeret göstermek için insanları, Rab'lerine şirk koşmadan iman etmeye, Tevhidi esaslar doğrultusunda yaşamaya davet edeceklerdir. Bu davetleri, insanlar için bir uyarı olduğu gibi, kendileri için de bir mazeret olacaktır. Yüce Allah (cc), Müslüman davetçilerin, Cumartesi gününe saygısızlık eden deniz kenarındaki insanları uyarışlarını tarihsel süreçteki Müslümanlara örnek vermektedir.

"Onlara, deniz kıyısında bulunan kentin durumunu sor, hani onlar, Cumartesi haddi aşıyorlardı; Cumartesi günü balıklar, onlara akın akın gelirdi, Cumartesi dışında günde gelmezlerdi; böylece Biz onları, sapık olmaları nedeniyle deniyorduk.

O zaman onlardan bir topluluk: 'Allah'ın helak edeceği yahut şiddetli bir azapla azap edeceği bir kavme niçin öğüt veriyorsunuz?' dedi, dediler ki: 'Rabb'inize mazeret için ve belki onlar korunurlar.'" (A'raf, 163-164)

Kur'an'la insanları uyarmayan, Tevhidi ilkeleri ortaya koymayan, ilahlarının bir tek ilah olduğunu onlara açık ve net bir şekilde açıklamayan kimselerin, Rab'lerine sunacakları bir mazeretleri olmayacaktır. Kıyamet günü Rab'lerine bir mazeret sunmak isteyenler, içerisinde yaşadıkları toplumları mutlaka Kur'an'la uyarmalı, onları Tevhidi esaslara iman etmeye davet etmeli, ilahlarının bir tek ilah olduğunu açık ve net olarak söylemelidirler. Yüce Allah'ın Müslüman davetçilerden istediği bundan başka bir şey değildir.

"Bırak o dinlerini oyun, eğlence edinen, dünya hayatının aldattığı kimseleri, sen onun ile hatırlat ki, bir nefis, kazandığı şeylerle helake gider;

onun, Allah'tan başka bir dostu ve bir yardımcısı olmaz, eğer her türlü fidyeyi verse de ondan alınmaz. İşte onlar, kazandıklarından helak uğrayanlardır, onlar için kaynar sudan bir içki ve inkârcı olduklarından dolayı da acıklı bir azap vardır!" (En'am, 70)

Müslüman davetçiler, kendilerinden önce geçen elçiler gibi, tüm baskılara rağmen açık ve net olarak Tevhidi ilkeleri insanlara duyurulmalıdır ki, insanların, Rab'lerine karşı, **"Anlamamıştık, bilmiyorduk"** gibi bir mazeretleri kalmasın. Yüce Allah (cc), herhangi bir mazeretin ileri sürülmemesi için davetin açık ve net olarak yapılmasını istemektedir. Tevhidi ilkelerin açıkça ortaya konulmaması durumunda insanlar, ilahi mesajı anlamadıklarını iddia ederek yüce Allah'a karşı mazeretler ileri sürebilirler.

"Yahut: 'Şayet gerçekten bize Kitap indirilseydi biz onlardan daha doğru yolda olurduk.' demeyesiniz. İşte gerçekten size Rabb'inizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüzçevirenden daha zalim kim olabilir! Ayetlerimizden yüzçevirenleri, yüzçevirmelerinden ötürü, azabın en kötüsüyle cezalandıracağız." (En'am, 157)

"Yahut 'Şayet Allah bana hidayet etseydi, şüphesiz ben muttakilerden olurdum' demesin." (Zümer, 57)

Tevhidi esaslar, açıkça ortaya konulduğunda insanların, **"anlamama"** gibi bir mazeretleri kalmayacak, kıyamet günü herhangi bir mazerete sığınmayacaklardır. Ayrıca o gün, davetçilerin de daveti açıkça yapıp yapmadıkları insanlara; insanların da ne cevap verdikleri davetçilere sorulacaktır.

"Kendilerine elçi gönderilenlere soracağız ve elçilere de soracağız." (A'raf, 6)

Yaratılışın gayesi yüce Allah'a kulluk, hayatın gayesi ise, Tevhidi ilkelere uygun bir hayat sürmektir. Tevhidden mahrum yaşanan bir hayat, boşa geçmiş, heba olmuş bir hayat olduğu için kıyamet gününde sahibini cehennem azabına sürükler. Böyle bir hayatı yaşayan bir kimse, ahireti inkâr etmiş demektir. Ancak onlar inkâr etseler de o gün mutlaka gelecektir.

Vadedilen Gün

Kur'an, yüce Allah'ın vadettiklerini açık bir şekilde ortaya koymakta, O'nun, vadettiği her şeyi mutlaka yapacağını, o gün sözünden dönmeyeceğini bildirmektedir. Bu nedenle insanlara, yaptıklarına karşılık ne vadedilmiş ise o, mutlaka onlara verilecek; dünyada yaptıklarının karşılıklarını bir bir göreceklerdir.

"Vadedilen güne." (Buruc, 2)

Yüce Allah'ın üzerine yemin ettiği vadedilen günde neler olacağı Kur'an'da bir bir açıklanmıştır. Geri dönüşü olmayan o gün vuku bulduğunda artık pişmanlıklar, feryatlar fayda vermeyecek, tevbeler kabul edilmeyecek, mazeretler geçerli olmayacaktır. Bu nedenle yapılması gerekenler, o gün gelmeden vahyin belirlediği çizgide, Tevhidi esaslara uygun yapılmalı, yüce Allah'ın emrettiklerini yapıp nehyettiklerinden kaçınmalıdır.

7- *Muhakkak ki size vadedilen gerçekleşecektir.*

Risalet önderleri ve Tevhid erleri, davetlerinde insanları sürekli olarak "Ahiret gününe karşı" uyarmışlar, o güne hazırlıklı olmalarını öğütlemişlerdir. Çünkü o gün, hesaplar yapılmış, faturalar hazırlanmış ve herkese dünyada yaptığına karşılık verilecek olanlar belirlenmiştir. Bu nedenle elçiler, kendi toplumlarına Tevhidi esasları kabul etmelerini ve o güne hazırlıklı olmalarını tavsiye etmişlerdir.

"Rab'lerine toplanacaklarından korkanları onunla uyar ki, onlar için O'ndan başka dostları ve şefaatçileri yoktur; umulur ki sakınırlar." (En'am, 51)

Geleceğinden şüphe olmayan Kıyamet günü mutlaka gelecek, insanlar yaptıklarının karşılığını tam olarak göreceklerdir. Sözünde sadık olan yüce Allah (cc), insanlara gönderdiği ilahi mesajında, kullarına ne vadetmişse o mutlaka gerçekleşecektir, bunda hiç kuşku yoktur. Çünkü yüce Allah (cc), sözünde sadıktır ve O, sözünden dönmez.

"Rabb'imiz rasullerine vadettiğini bize ver, kıyamet günü bizi rezil etme; muhakkak ki sen, verdiğin sözden caymazsın." (Al-i İmran, 194)

"Adn cennetleri ki Rahman, kullarına gıyaben vadetmiştir; şüphesiz O, vadi yerine gelecek olandır." (Meryem, 61)

Vadedilen Günde Herkes Hak Ettiğini Alacaktır

Yüce Allah (cc), Kur'an'da kullarına ne söz vermiş ise, vadedilen o günde sözünü yerine getirecek, bundan başka kullarına farklı bir şey uygulamayacaktır. Çünkü O, sözünde sadıktır ve o vadedilen günde insanlar diriltilecekler, yaptıklarının karşılığını alacaklardır.

Kıyamet günü Müslümanlar da, dünya hayatını ebedi zannedip günlerini gün edenler de, Tevhidi ilkeleri terk edip Rab'lerine şirk koşup isyan edenler de, ilahi mesajı bırakıp beşeri sistemlere göre hevalarını düzenleyenler de yeniden diriltilip hesaba çekileceklerdir.

"Şüphesiz size vadedilen şeyler elbette doğrudur ve muhakkak ki din (hesap) olacaktır." (Zariyat, 5-6)

Yüce Allah (cc), vadettiği şeyleri insanlara verecek ve sözünden asla dönmeyecektir. Ancak imanın hazzından mahrum olan kimseler, kendi hevalarından yeni bir din üreterek ve yüce Allah'ın üzerine iftira atarak, O'nun bildirdiği ilahi gerçekleri tersine çevirerek insanlara uyduruk bir din anlatmaktadırlar.

Müfterilerin uydurdukları bu uyduruk din anlayışına göre günahkârlar, kıyamet gününde cehennemde sürekli kalmayacak, kimi insanlar şefaat edebilecek, yüce Allah (cc) bütün günahları bağışlayacaktır. Bu müfterilerin iddialarına göre ilah edindikleri şeyhleri, ağabey ve önderleri o vadedilen günde kendilerine yardım edecek, onları azaptan kurtulacaklar. Kur'an'a aykırı bu gibi düşünceler yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktır.

"Öyle ki, kendilerine vadedilen şeyi gördükleri zaman, kimin yardımcısının daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bileceklerdir." (Cin, 24)

Kıyamet günü insanların yaptıkları her şey ortaya konulacak, karşılığında vadedilen ceza ve mükâfatlar verilecektir. Yüce Allah (cc), indirdiği esasları terk edip Zatına isyan edenleri dünya hayatında hemen cezalandırmıyor, bunu gerçekleşeceğinden şüphe olmayan o vadedilen güne erteliyor. İşte o gün, onlar için kaçıp kurtulacak ve sığınacak bir yer yoktur.

"Senin Rabb'in, mağfiret eden rahmet sahibidir; şayet onları, kazandıkları ile cezalandırsaydı, elbette onlar için azabı çabuklaştırırdı; bilakis onlara vadedilmiştir ki, ondan başka sığınacak bir yer bulamayacaklardır." (Kehf, 58)

Küfür, şirk ve nifak içerisinde yaşayanlar o gün, pişmanlık içerisinde olacaklar, ancak bu pişmanlıkları kendilerine hiçbir fayda sağlamayacak, inkâr, isyan ve yaptıklarının karşılığını aynen göreceklerdir.

"Sur'a üflendi; işte onlar o zaman kabirlerden Rab'lerine koşarlar; derler ki: 'Eyvah bize, uykumuzdan kim bizi kaldırdı! Bu, Rahman'ın vadettiği şeydir; gönderilen/rasuller doğru söylemiş." (Yasin, 51-52)

"O halde bırak onları, kendilerine vadedilen günlerine kavuşuncaya kadar dalsın, eğlensinler. O gün kabirlerden süratle çıkarlar; onlar, dikilenlere benzer gibidirler. Gözlerini korku, onları zillet kaplar; işte bu, vadedilmiş olan gündür." (Mearic, 42-44)

Dünyada hayatlarını küfür, şirk ve nifak içerisinde geçirenler,

vadedilen o günde korku ve şaşkınlık içerisinde olacak, yüzlerini zillet bürüyecektir. Onlar, hem iman etmedikleri o gün ile karşılaştıklarına şaşıracaklar, hem de Rab'lerinin vadettiği ebedi azaba uğrayacakları için korku içerisinde yüzlerini zillet bürüyecektir.

Küfür, şirk ve nifak içinde bulunanlar, o günde korku ve şaşkınlık içerisinde bulunurlarken, Tevhidi ilkelere iman edip Kur'an'ı yaşam tarzı olarak kabul edenler, sevinç ve mutluluk içerisinde olacaklardır. Onlar, Rab'lerinin kendilerine vadettiklerini bulmuşlardır.

"En büyük dehşet, onları hüzünlendirmez; onları karşılayan melekler: 'Bu, sizin gününüzdür ki, size vadedillmişti!" (Enbiya, 103)

"Cennet de muttakilere yaklaştırılmıştır, uzak değildir. 'Bu, size vadedilendir; daima Allah'a yönelen, koruyan, görmediği Rahman'a saygılı olan, dönük bir kalp getiren kimseye! Ona, selam ile girin; bu, süreklilik günüdür." (Kaf, 31-34)

Müslümanlar, dünyada inançları uğrunda tağuti sistemlerin kendilerine verdikleri sıkıntı, eziyet ve işkencelerin karşılığını o gün almışlar, bu nedenle sevinçli ve mutludurlar.

"Muhakkak ki size vadedilen gerçekleşecektir." Dünyada insanlara vadedilen her şey o gün gerçekleşmiş, herkes yaptıklarını hazır bulmuştur. Kimseye haksızlık yapılmamış, yüce Allah (cc) vadettiği her şeyi o gün hak sahiplerine vermiştir.

"Cennet halkı, ateş halkına seslendi: 'Şüphesiz, Rabb'imizin bize vadettiği şeyi biz gerçek bulduk; siz de Rabb'inizin size vadettiği şeyi gerçek buldunuz mu? (Onlar): 'Evet' dediler ve aralarından bir duyurucu: 'Gerçekten Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!' diye nida etti." (A'raf, 44)

Hüküm Günü

İşte herkesin, hak ettiğini bulduğu o gün, Hüküm günüdür; kısa dünya hayatı sona ermiş, yapılanlar bir bir kaydedilmiş ve herkese ne verileceği hakkında hüküm verilmiştir. Artık verilen hükümden geri dönüş ya da onu değiştirme sözkonusu değildir.

8-14- *Yıldızlar silindiğinde, gök yarıldığında, dağlar savrulduğunda, rasullere vakit belirlendiğinde; o kimse ki, ertelendiği gün için, kesin hüküm günü için, kesin Hüküm günü nedir, sen nereden bileceksin!*

İnkârcı kâfirlerin, çıkarcı müşriklerin, şahsiyet ve kişiliği bulunmayan münafıkların ve hayatı yaşadıkları zaman diliminden ibaret bilen fasıkların, ebedi zannederek günlerini gün ettikleri dünya hayatı, yıldızlar silindiği, gök yarıldığı, dağlar

savrulduğu, denizler kaynatılıp taştığı, güneş dürüldüğü zaman bitmiş, son kararın verildiği hüküm günü gelmiştir.

Dünya hayatının son bulması ile her şey bitmiyor, tam aksine her şey yeniden başlıyor. Kıyamet günü, dünya hayatında yapılanların sorulduğu hesap günüdür ki o gün, herkese, dünyada yaptıklarına göre son kararın verildiği hüküm günüdür. O gün, dünya hayatında yapılan kötülüklere, yüce Allah'a yapılan isyanlara, inkâr ve şirk koşanlara verilmeyen cezaların verildiği ceza günüdür. O gün, yüce Allah'a iman edip O'nun yolunda mücadele edenlere, yapılan salih amellere kat kat karşılıkların verildiği mükâfat günüdür.

"Rasullere vakit belirlendiğinde;" rasuller, kendilerine belirlenen vakitte hazır bulunacaklar, toplumları hakkında, neler yaptıkları, kendisine uyup uymadıkları, ilahi mesaj doğrultusunda hareket edip etmedikleri konusunda şahitlik yapacaklardır.

"Yer, Rabb'inin nuru ile parlar, Kitap konulur, nebiler ve şahitler getirilir ve aralarında adâletle hükmedilir; onlara hiç haksızlık edilmez." (Zümer, 69)

"Nihayet her ümmetten bir şahit, seni de bunlar üzerine şahit getirdiğimiz zaman nasıl olacak!" (Nisa, 41)

"Rasullere vakit belirlendiğinde;" rasuller, getirdikleri ilahi mesajın insanlar tarafından kabul edilip edilmediği, kabul edenlerin bu ilahi mesajı nasıl yaşadıkları, ilahi mesajı kendilerinden sonra değiştirip değiştirmedikleri ile ilgili konuşacaklardır. Bu konuda yüce Allah (cc) Hz. Muhammed (as) ile Hz. İsa (as) örnekliğini vermektedir.

"Ve Allah: 'Ey Meryem oğlu İsa, sen mi insanlara, beni ve annemi, Allah'tan başka iki ilah edinin?' dediğinde, 'Sen yücesin, benim için gerçek olmayan bir şeyi söylemek haddime değildir, eğer demiş olsaydım, Sen muhakkak bunu bilirdin. Sen benim nefsimde olanı bilirsin, ben senin nefsinde olanı bilmem, çünkü gizlileri bilen yalnız sensin, sen!' dedi.

Ben onlara, Senin bana emrettiğinden başka bir şey söylemedim; o da, benim ve sizin Rabb'iniz olan Allah'a kulluk edin idi. Onların içinde olduğum sürece onlar üzerine şahit oldum, ne zaman ki Sen, beni vefat ettirdin, onları gözetleyen Sen oldun. Sen her şeye şahitsin!

Eğer onlara azap edersen, şüphesiz onlar senin kullarındır ve eğer onları bağışlarsan, muhakkak ki Sen, Azizsin, Hâkimsin!

Allah dedi ki: 'Bu, sadıklara, doğruluklarının fayda verdiği gündür; onlar için altlarından ırmaklar akan, orada ebedi kalacakları cennet-

ler vardır.' Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır; bu büyük kurtuluştur!" (Maide, 116-119)

Hz. İsa (as)'ı ilah edinenler hakkında Hz. İsa (as) o gün şahitlik yapacak, kendisinin böyle bir şey söylenmediğini söyleyecektir. Aynı şahitliği Hz. Muhammed (as) da kendi ümmeti hakkında yapacak, onların Kur'an'a uyup uymadıklarını söyleyecektir.

"Ve Rasul dedi ki: 'Ey Rabb'im, gerçekten kavmim bu Kur'an'ı terk edilmiş bıraktılar." (Furkan, 30)

"Onlar ki Kur'an'ı, kısımlara ayıranlardır; bu yüzden Rabb'ine andolsun hepsine soracağız, yapmakta oldukları şeylerden, öyleyse emrolunduğun şeyi açıkça bildir, müşriklerden yüzçevir." (Hicr, 91-94)

Kur'an'ı terk edip kendi hevalarına ya da beşeri sistemlere uyarak Rab'lerine şirk koşarak hevalarını ilahlaştıranlar, Hakkı batılla bulayıp Tevhidi gerçekleri gizleyenler, o gün Rasul (as)'ın ve şahitlerin şahitlikleri ile yüce Allah'a gereği gibi iman etmedikleri ve iman iddialarında yalancı oldukları ortaya çıkacaktır.

"O kimse ki, ertelendiği gün için, kesin hüküm günü için, kesin Hüküm günü nedir, sen nereden bileceksin! Yüce Allah (cc), insanların kendisine karşı işlenen inkâr, şirk, isyan ve günahları dünyada hemen cezalandırmıyor, bunların karşılığını hüküm gününe erteliyor.

İnkâr ve Yalanlama

Hüküm günü, pişmanlıkların fayda vermediği, tevbelerin kabul edilmediği, dünyaya yeniden dönüşün olmadığı, şefaatin, yardımcının bulunmadığı o günde, herkese hak ettiği, daha önce Kur'an'da belirtilen cezalar verilecektir. Yalanlayanların vay haline!

15-19- *Yalanlayanların vay haline o gün, öncekileri helâk etmedik mi, sonra geridekileri de onlara tabi kılarız; günahkârlara böyle yaparız, yalanlayanların vay haline o gün!*

Tevhidi esasları kabul etmeyip inkâr edenlerin, ilahi mesajın bir kısmını kabul edip bir kısmını terk ederek şirk koşanların, azgınlıklarında sınır tanımayanların, malı, makamı, hevasını ilah edinenlerin, yüce Allah için infak etmeyenlerin vay haline o gün!

Hangi gerekçe ile olursa olsun, Risalet önderlerini ve getirdikleri Tevhidi esasları yalanlayanları hüküm günü çok kötü bir sonuç beklemektedir. Yalanlayanların vay haline!

Kur'an'da, özellikle de Mürselat süresinde, bu yalanlayanların kimler oldukları, neleri, nasıl yalanladıkları çok açık bir şekilde

açıklanmış, işte bu yalanlayıcılar için hüküm gününün hiç kolay olmayacağı bildirilmiştir.

"Sur'a üflendiği zaman, işte o gün çetin bir gündür; kâfirler için kolay değildir." (Müddessir, 8-10)

Yalanlayanlar Kimlerdir!

Ayetlerden hareketle yalanlayanların neleri nasıl yalanladıklarına bakıldığında bunların, değişik düşünce ve davranışlar sonucunda, yüce Allah'ın gönderdiği rasulleri, gönderilen ilahi mesajı, Tevhidi esasları, ilahi mesajın bir kısmını, rasullerin bazılarını, yüce Allah'ın verdiği nimetleri, yüce Allah'a kulluğu terk ettikleri, ahireti inkâr ettikleri görülür.

Tağutu Reddetmeyenler, Beşeri Sistemleri Kabul Edenler

Yüce Allah'a iman etmenin ilk ve temel esası, O'nun dışındaki tüm otoriteleri ve kanun koyucuları reddetmektir. Tağut olarak sıfatlandırılan bu kimseler reddedilmedikçe yüce Allah'a kesinlikle iman edilmez. Tağutu reddetmeden yüce Allah'a iman iddiasında bulunan kimseler, iman iddialarında samimi olmayan yalancılardır.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapıklık hak oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

"Dinde zorlama yoktur, Doğruluk, sapıklıktan elbette seçilip belli olmuştur; kim tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

"Şayet yeryüzündekilerin çoğunluğuna tabi olursan, seni Allah yolundan saptırırlar; şüphesiz onlar, sadece zanna uyuyorlar ve onlar ancak yalan söylüyorlar." (En'am, 116)

Büyüklük Taslayanlar

Niçin, nasıl ve neden yaratıldıklarını unutarak böbürlenen, insanları küçük görerek büyüklük taslayanlar, insani özelliklerini yitirdikleri için iman etmezler. Çünkü bu kimseler, kendilerini haksız yere üstün görmüş ve yaratılış amaçlarını unutmuşlardır.

"Haksız yere yeryüzünde büyüklenenleri ayetlerimden uzaklaştıracağım; doğrusu, bütün ayetleri görseler, onlar ona iman etmezler ve gerçekten doğru yolu görseler, onu yol edinmezler, eğer azgınlık yolunu görseler, onu yol edinirler. İşte onlar, ayetlerimizi yalanladılar ve ondan gafil oldular." (A'raf, 146)

"Müstekbirler/büyüklük taslayanlar dediler ki: 'Gerçekten biz, kendisine iman ettiğinizi inkâr ediyo-

ruz." (A'raf, 76)

Mal ve Sermaye Sahipleri

İnsana verilen mal, sermaye, tıpkı verilen bedeni özellikler, eş ve çocuklar gibi, yalnızca yüce Allah'ı razı etmeye yönelik bir bakış açısı ile değerlendirildiği zaman bir fayda sağlar. Ayrıca mal, yüce Allah'ın rızasını öncelemek kaydı ile dünya hayatında toplumsal kaynaşmayı sağlamak, insanlar arasında ilişkileri geliştirmek içindir. Oysa bazı mal ve sermaye sahipleri, kendilerine verilenlerle şımarıp böbürlenmişler, bunlarla çalım satarak hareket etmişlerdir.

Kendilerine verilen mal ve sermayeyi, asıl amacı dışında kullananlar, mal ve sermaye ile insanlar üzerinde üstünlük kuranlar, Rab'lerine şirk koşmuş, isyan etmişlerdir. Bunlar, yoldan çıkan fasıklardır ve Rab'lerinden kendilerine gönderilen ilahi mesajı inkâr etmişlerdir.

"Biz bir ülkeye bir uyarıcı göndermiş olmayalım ki, ancak varlıklı kimseler: 'Şüphesiz biz, sizin gönderildiğiniz o şeyi inkâr ediyoruz' demesinler. Ve dediler ki: 'Biz malca ve evlatça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak değiliz." (Sebe, 34-35)

"Bana bırak, tek olarak yarattığım o kimseyi ki, ona gittikçe artan mal, gözönünde oğullar verdim ve ona bir döşeyiş döşedim, sonra daha da artırmamı umuyor. Kesinlikle o, gerçekten bizim ayetlerimize karşı inat etti; onu dik bir yokuşa sardıracağım." (Müddessir, 11-17)

Hevalarını İlahlaştıranlar

Kendi arzularını her şeyin üstünde tutan bazı kimseler, kendilerini yüceltecek, kendilerine onur kazandıracak ayetleri inkâr etmişlerdir. Ancak bu inkârları, çoğu zaman direkt kabul etmeme şeklinde olmamıştır. Bu yalanlama, bazen ayetleri kabul etmiş gözükerek onları kendi arzuları konusunda kullanmak şeklinde de olmuştur. Samiri ve kendisine ayetler verildiği halde bundan sıyrılan adam, bu yalanlamaya bi*rer örnektir.*

"Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çıkıp ayrılan, bu yüzden şeytana tabi olan, böylece azgınlardan olan kişinin haberini oku!

Eğer dileseydik elbette onu, onlarla yükseltirdik, fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine düştü, onun durumu, tıpkı şu köpeğin durumuna benzer ki, üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünürler." (A'raf, 175-176)

"(Musa) dedi ki: 'Ey Samiri, ya senin maksadın nedir?' dedi ki: 'Ben, onların görmedikleri şeyleri gördüm;

Rasulün eserinden bir avuç aldım peşinden ona attım; buna, nefsim beni teşvik etti." (Taha, 95-96)

"O halde eğer sana icabet etmezlerse artık bil ki onlar, ancak hevalarına tabi oluyorlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan, kendi hevasına tabi olandan daha sapık kimdir! Muhakkak ki Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez." (Kasas, 50)

Rasulleri Yalanlayanlar

İnsanlar, başta çekememezlik, daha sonra onun şahsında getirdiği mesajı yalanlamak için kendilerine gönderilen rasulleri yalanlamışlardır. Rasullerin yalanlanması, aslında onun şahsında onların getirdikleri mesajın yalanlanmasıdır ki, bu yalancılar, Rab'lerine isyan etmişler, küfre girmişlerdir.

Rasulleri yalanlayan kimseler, bazen hepsini birden, bazen de bir kısmını kabul edip bir kısmını inkâr etmişlerdir. Yüce Allah (cc), rasulleri ister kısmen, isterse tümü reddetsinler, reddedenlerin tümünün kâfir olduklarını bildirmiştir.

"Andolsun, onlara, kendi içlerinden bir elçi geldi, onu yalanladılar, bu yüzden onlar, zulmederken azap onları yakalayıverdi." (Nahl, 113)

"Sonra biz, ardı ardına rasullerimizi gönderdik; her ümmete kendi rasulü geldiği zaman onu yalanladılar, nihayet biz de onların kimini kiminin peşine taktık ve hepsini birer hikâye kıldık; iman etmeyen toplum helak olsun." (Mü'minun, 44)

"Şüphesiz, Allah'ın rasullerini inkâr edenler, Allah ile rasullerinin arasını ayırmak isterler ve 'Bir kimine iman ederiz, kimini inkâr ederiz' derler; bunun arasında bir yol tutmak isterler. İşte onlar, gerçek kâfirlerdir; Biz de kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır." (Nisa, 150-151)

Ayetleri Yalanlayanlar

Yaşamlarını zanna dayalı beşeri yasalarla düzenleyenler, kendilerine gönderilen ayetleri inkâr ederler. Onlar, ayetleri kabul etmeyerek, ayetler doğrultuda hareket etmeyerek, ayetlerin bir kısmını kabul edip bir kısmını reddederek, ayetleri önemsemeyerek, ayetlerin gerçek anlamlarını değiştirerek etkisiz kılmaya ve inkâra kalkışmışlardır.

"Bütün ayetlerimizi yalanladılar, Biz de onları, üstün ve güçlü bir yakalayışla yakaladık." (Kamer, 42)

"Ne zaman kendilerine, Allah katından yanlarında bulunanı doğrulayan bir elçi gelse, Kitap verilenlerden bir grup, Allah'ın Kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi, arkalarına gizlediler." (Bakara, 101)

"Bir zaman Allah, kendilerine Kitap verilenlerden ahit almıştı: 'Onu mutlaka insanlara açıklayacak, gizlemeyeceksiniz!' diye; fakat onlar,

sırtlarının ardına attılar ve onu birkaç paraya sattılar; ne kötü şey satın alıyorlar." (Al-i İmran, 187)

Kıyamet Saatini Yalanlayanlar

Gönderilen bütün rasuller, kavimlerini öncelikle kıyametin kopacağı konusunda uyarmışlar, ancak hemen bütün kavimler, rasulleri reddetmişler, kıyamet saati uyarısını da kabul etmemişlerdir.

"Bilakis, saati yalanladılar, Biz saati yalanlayan kimselere alevli bir ateş hazırladık." (Furkan, 11)

Ahireti Yalanlayanlar

Ahireti inkâr etmek, "Yalnızca ahiret yoktur" demek değil, aynı zamanda o hayata hazırlık yapmamaktır da. Bazı kimseler, sanki hiç ölmeyecek, yaptıklarının hesabını hiç vermeyeceklermiş gibi dünya hayatını imar etmeye çalışır, her şeyi bu hayattan ibaret bilirler.

"Ve kim de ahireti ister ve o, Mü'min olarak çaba gösterir, onun için çalışırsa, işte onların çalışmalarının karşılığı verilir." (İsra, 19)

Hayatı yalnızca dünyadan ibaret bilenler, dünya hayatında günlerini gün etmeye çalışırlar, ömürlerini gaflet ve dalalet içerisinde geçirirler. Onlar, bu hal üzere yaşarlarken, yüce Allah'ın takdir ettiği bir zamanda ve şekilde ölüp inkâr ettikleri ahirete giderler.

"Onlar ki, ahirete karşılık dünya hayatını severler, Allah yolundan alıkoyarlar ve onda azgınlık edip saparlar; işte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler." (İbrahim, 3)

"Onlar, Allah yolundan alıkoyanlar, onu eğriltmek isteyenler ve ahireti de inkâr edenlerdi." (A'raf,45)

"Fakat inkâr edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, işte onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır." (Rum, 16)

Hüküm günü, bütün yalanlayıcılar için hiç de kolay değildir; "Yalanlayanların vay haline o gün."